

Ana Nuša Kalanj

# VOJNA IDEJ

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**OSEBE:**

EMA

SEDEMLETNA EMA

ŠTIRINAJSTLETNA EMA

OSEMNAJSTLETNA EMA

LAURA

IRIS

TOM

RINA

MAKS

UROŠ

MAMA

OČE

ČARLI

RAČUNALNIŠKI GLAS

**PROSTOR:** Poljubno imenovano moderno mesto z modernimi hišami, steklenimi stolpniciami, čistimi parki in peščico starih meščanskih blokov z grdimi fasadami, ki kvarijo sliko.

**ČAS:** Poljuben čas v bližnji prihodnosti.

## 1. INTERMEZZO

*Spovednica. To je aluminijasta škatla, v katero se lahko spravi odrasla oseba. Na zadnjo steno je pritrjena klop. Na desni strani je majhen ekran in zraven njega zelen gumb. Na vratih je plakat z napisom:*

*SPOVEDNICA ZA ATEISTE, pod njim pa: ZAPOVEDI:*

- Vsak ateist, starejši od sedem let, mora vsaj enkrat tedensko obiskati spovednico.*
- Spoštovati moramo zasebnost drugih in dovoliti, da v miru končajo svojo spoved, ne glede čas, ki ga za to potrebujejo.*
- Vse ljudi moramo obravnavati enako, ne glede na spol, raso, nacionalnost, spolno orientacijo, starost, IQ ali videz. Že razmišljanje o neenakopravnosti je lahko nevarno.*
- Pred vsakim obiskom spovednice prispevamo denar, da lahko naša družba še naprej nudi psihološko podporo tistim, ki jo potrebujejo.*
- Pri spovedi moramo biti popolnoma iskreni, saj lahko drugače pride do napačne diagnoze, ki je za posameznika nevarna.*
- Po obisku spovednice moramo biti enako ali bolj srečni, kot smo bili pri vstopu. Dokler posameznik ne izreče pozitivne misli, mu je izhod onemogočen. S tem spodbujamo zdravljenje psihičnih bolezni in ohranjamo srečnejšo družbo.*
- Spovednica je namenjena izključno ateistom, kakršna koli verska prepričanja so prepovedana, saj ogrožajo mir v naši družbi. Zanimamo kakršno koli višjo silo ali nadnaravni pojav. Če posameznik pripada religiji, mora to prijaviti, da je lahko deležen nadaljnje obravnave.*
- Spoštovati moramo evolucijo in razumeti, da so vsa naša občutja zapisana v genih in potencirana z okolico. S tem spodbujamo znanstveno raziskovanje človeka in smo vsak dan bližje njegovemu popolnemu razumevanju.*
- Po prejemu diagnoze se moramo aktivno truditi, da stanje izboljšamo z zdravo prehrano, gibanjem, prehranskimi dodatki, obiskom psihologa in s poljubno vrsto sprostitev.*
- V kolikor naše diagnoze kažejo na nestabilno psihofizično zdravje, se moramo zglasiti pri zdravniku.*
- Maksimalno se moramo potruditi, da skozi samorefleksijo iščemo formulo za srečo, ki ustreza lastnemu organizmu.*

*SEDEMLETNA EMA sedi na klopi. Pritisne zelen gumb. Tišina. Razgleduje se okoli s prestrašenim pogledom.*

SEDEMLETNA EMA

Halo!

*(tišina)*

Halooo!

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

## RAČUNALNIŠKI GLAS

Prosimo, začnite govoriti o sebi.

### SEDEMLETNA EMA

O sebi? Am, no, ja, prav ... Ema sem. Počutim se ... no, ne več tako navdušeno, kot prej. Moram ugotovit ... ne vem točno, kaj. Mami pravi, da moram nekaj ugotovit. In danes je slabe volje ... prej sem ju slišala, da sta se z očijem prepirala, in potem se je nekaj razbilo. Po tem sta nehala, ampak nobeden ni pospravil črepinj in mami ne mara, kadar ni pospravljeno. Sovražim, ko se prepirata. Potem vedno oči pride do mene in se hoče pogovarjat, jaz pa ne vem, kaj naj rečem ... ker me je strah. Včeraj mi je rekel, da moram postat nekaj izjemnega ... da se odkupim za vse težave, ki sem jih nakopičila. Rekla sem, da bom. Ampak mi ne gre. Mislila sem, da bom lahko tukaj dobila odgovor, kako ...

## RAČUNALNIŠKI GLAS

Spovednica je namenjena samorefleksiji in žal ne nudi odgovorov.

*(tišina)*

### SEDEMLETNA EMA

No, potem pa ne vem ... Danes sem sošolki rekla, da jo bom udarila, če mi ne posodi barvic. Nisem mislila resno ... ampak ... meni Iris to vedno reče. Potem je začela jokati in zdaj se noče več igrati z mano. In tudi Iris se noče ... Mislim, da moram ugotovit, kako postat nekaj izjemnega. Ampak še vedno ne vem, kako. Sovražim odrasle. Vedno mi govorijo, kaj moram početi, ampak ne povejo mi, kako.

*(Tišina. Iz oči ji priteče nekaj solzic. Dolga tišina.)*

## RAČUNALNIŠKI GLAS

Če ste končali, prosim pritisnite na zeleni gumb.

*(Ema pritisne na gumb)*

Diagnoza. Znaki anksioznosti in depresije, ki izhajajo zaradi nasilja v družini.

*(premor)*

Svetujemo. Pogovorite se z osebami v domačem okolju. Če to ne zaleže, poskusite z družinskim terapevtom.

## 1. PRIZOR: Iris ... moraš mi pomagati ... nekaj groznega se je zgodilo!

*Noč. Emina dnevna soba. Stanovanje je na vrhu osemnadstropnega bloka. Soba je prostorna, a v njej ni veliko stvari, večinoma le večji kosi pohištva. Desno od vrat sta dve starinski omari in na levi strani komoda. Na sredini sobe je jedilna miza brez prta. V kotu je visoka roža, ki deluje že malo ovenela, na steni je nekaj abstraktnih slik. Zraven komode sta kavč in moderna televizija, ki malo izstopata od preostalega starega pohištva. Na steni je ura z erotično plesalko, ki ima namesto kazalcev noge. Vrata na balkon so odprta in sliši se mestni promet. IRIS in EMA panično hodita po sobi in se dereta »Čarli!«.*

IRIS

Ne morem verjet, da sem tukaj ... za to.

EMA

Prosim Iris, pomagaj mi! Rina tega ne bo preživela ...

IRIS

In kakšna bo razlika, če ti jaz pomagam? Če je zginil, je zginil.

EMA

Čaaaarlii!!! Čaaaarlii!!

*(Iris odpre spodnji predal komode in iz nje skoči siv, dolgodlak in malo zavaljen maček. Ema steče k njemu in ga vzame v naročje)*

Čarli! Joj, mislila sem, da si pobegnil. Da se mi enkrat več ne skriješ, slišiš?!

*(ČARLI jo opraska in ji skoči iz naročja, Iris zapre balkonska vrata.)*

IRIS

Zakaj ji dovoliš imet mačke, če jih ne maraš?

EMA

Saj jih maram. Samo one ne marajo mene ...

IRIS

Ema. Ura je ena zjutraj, ne moreš me klicat za take stvari ...

EMA

Če sem res mislila ...

IRIS

Ni važno. Ne morem celo življenje samo skrbet zate. Kdaj lahko začnem končno skrbet zase?

EMA

Oprosti ...

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

IRIS

Zakaj nisi poklicala Rine? Saj je njen maček ...

EMA

Rina je v službi.

IRIS

*(vzdih)*

Saj veš, da ne morem ...

EMA

Ja, vem ...

IRIS

Svoje življenje imam in ti imaš svoje.

EMA

Lahko je tebi reči ...

IRIS

*(jezno in začudeno hkrati)*

Prosim?

EMA

Ti si nekaj ustvarila ... še vedno ustvarjaš ... Glej mene. Živim od polovične plače in najemnine svoje cimre.

IRIS

Oprosti, ampak jaz garam za to, kar imam. Kaj pa ti počneš?

EMA

Sploh ne razumeš ...

IRIS

Uboga Ema. Živi v podedovanem stanovanju, ima službo brez zaresne funkcije in družino, ki skrbi zate. Lepo prosim, daj mi en razlog, da bi se mi morala smilit.

EMA

Družina? Iris, ta družina me je uničila. Saj nisem takšna brez razloga ...

IRIS

Lepo, da ceniš ves trud, ki ga vložim vate.

EMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Nisem tako mislila ...

IRIS

In veš, kaj, tudi jaz sem živela v tej družini... dlje kot ti. Pojma nimaš, kako je bilo, preden si se ti rodila.

*(zelo vživeto pade v spomin)*

Mami je vrgla krožnik na tla in on se je začel dret. »A zdaj pa krožnike mečemo po tleh? Prav. Tudi jaz to znam.« Odprl je omaro in enega za drugim začel na tla metat ostale ... Misliš, da se mene to ni dotaknilo? Seveda se me je! Ampak se nisem smilila sama sebi. Skrbela sem zate in potem še zanjo. Našla sem si hobije, službe, prijatelje ... no, Toma. Še zame je bilo to preveč! Če ne bi bilo njega, bi se verjetno obesila in šla gladko za očijem!

*(tišina)*

Sploh se ne zavedaš, kakšno breme si ...

*(vzdih in daljša tišina)*

Oprosti ... Nisem tako mislila ...

EMA

*(s solzami na licih)*

Oprosti, ker sem te klicala ...

IRIS

Je že v redu. Pozabi zdaj na to.

EMA

Ne, ni v redu. Vse drugo kot v redu je. Prav imaš. Vedno si imela prav in jaz sem te včasih sovražila zaradi tega. Ne zares sovražila ... veš, kaj mislim. Iris, jaz nisem ... nisem ... normalna.

IRIS

Če bi v tem življenju zrasla normalna, bi bilo nekaj res narobe s tem svetom. Tudi jaz imam svoje komplekse ...

EMA

Ja, seveda. Kakšne?

IRIS

Delam štirinajst ur na dan zato, da se izognem življenju?

*(tišina)*

Banalno je ... jaz nisem dobra v tem. Dobra sem v delu. In ... izbiram si moške, ki življenje še bolj sovražijo od mene.

*(nasmeh)*

EMA

Ne narobe razumet ampak ... že sto let nisi bila z nobenim?

IRIS

Ja, z razlogom. Če se zaljubim, moški hodijo po meni. Lažje je.

EMA

Meni ni nič lažje ...

IRIS

Ti imaš obraten problem. Ti hodiš po moških. Če mene nekdo zlomi, bom pustila to še naslednjemu. Če zlomi tebe, se boš maščevala in ti zlomila naslednjega.

EMA

To je grozno ...

IRIS

*(skomigne z rameni)*

Zato pravim, da je lažje ...

EMA

*(smeh)*

Mami ne misli tako ...

IRIS

Saj, res. Čisto sem ti pozabila povedat. Poročila se bo.

EMA

Kaj? S tistim iz sekte?

IRIS

Ja ... baje je vpliven tam.

EMA

Bi ... morali midve kaj narediti glede tega?

IRIS

Jaz ne vem, kaj drugega še lahko naredim zanjo. Vrata ima vedno odprta, razen nasveta pa ji drugega ne morem dat.

EMA

Brez denarja je.

IRIS

Kaj?

EMA

Rekla je, da ti ne smem povedat.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

IRIS

Zakaj?

EMA

Zato, ker nekaj časa živi v tvoji hiši in noče, da bi izvedela.

IRIS

*(začudeno)*

Kaj, kako? Pa saj jaz živim tam ...

EMA

Res? Zvečer, ko prideš domov, in zjutraj, preden greš, ti v tem času uspe preveriti vse sobe, če je kdo not?

IRIS

Pička ...

*(se ugrizne v jezik)*

Kako ... Ne morem verjet ... zakaj mi ni povedala?

EMA

Ne bodi preveč groba z njo ... Saj veš ...

IRIS

Zdaj je to bolj smiselno ...

EMA

Kaj?

IRIS

Poroka. Zaradi denarja se bo poročila. Očitno se moram še z njo skregat ...

EMA

Kdaj je pa že to kakorkoli pomagalo?

IRIS

Ampak ... zakaj me ne vpraša za denar?

EMA

Raje bi se pogreznila v zemljo, kot da mora živeti od tvojega denarja. Kaj pa, če ji ponudiš službo?

IRIS

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Službo? Ona sploh ne ve, kaj to pomeni.

EMA

*(skomigne z rameni)*

Potem je edina opcija, da se res poroči.

IRIS

Res je pripravljena izgubiti svoje dostojanstvo zaradi denarja. Za trenutek sem mislila, da je res postala verna ... ali pa da je vsaj zaljubljena.

EMA

Dostojanstvo? Meni se zdi da tu nima prav dosti za zgubiti. Pa tudi če ... če bi bila jaz na njenem mestu, bi raje izgubila dostojanstvo z vero, kot bila nebogljenka.

IRIS

Ko že misliš, da je tvoja družina doživela vse ...

EMA

Se mora potem dejansko pridružiti tej sekti?

IRIS

*(skomigne z rameni)*

Verjetno.

EMA

In ta tip ... ga je sploh že kdaj videla v živo?

IRIS

Mislim, da ja. Parkrat sta šla ven. Pravi, da ji je vseč mir ... Po več ur na dan meditira in skoraj nič ne je, tako da ... verjetno tudi postave nima slabe.

EMA

*(se zasmije)*

Si predstavljaš mami, kako meditira?

IRIS

*(smeh)*

Ne. Ampak mogoče ji ne bi škodilo.

*(nekaj sekund se smejita, nato se stisneta v dolg objem)*

EMA

Boš ostala tukaj?

IRIS

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ne, zjutraj moram v službo.

## 2. INTERMEZZO

*ŠTIRINAJSTLETNA EMA v spovednici. Njen obraz je resen, brez kančka izraza čustev. Sedi zravnano in nepremično. Strmi naravnost in govori monotono.*

ŠTIRINAJSTLETNA EMA

Danes je bil pogreb. Ne vem, kako naj se počutim. No, vem, počutim se grozno, ampak ne vem, zakaj. Bil je ...

*(tišina)*

Trudim se najt lepe besede, pa ne morem. Bil je zelo žalosten človek. Kdo bi vedel, zakaj, jaz ga nikoli nisem videla srečnega. Mami je včasih rekla, da je bilo pred mano vse v redu. Misli, da je nisem slišala, ali pa da sem pozabila ... ampak nisem. Spomnim se kristalno jasno. Vsake besede ... vsake pofukane besede ...

*(tišina)*

In on mi je stalno govoril, kako podobna sem mu. Ja ... tudi jaz sem večkrat žalostna in začenjam verjeti, da bom vedno takšna. Ampak razlika med nama je ta, da jaz ne obupam zlepa. Hočem verjet, da bom enkrat našla način. Nisem mu podobna. In nisem podobna mami. Zadnji dve leti je več časa preživela v postelji, kot preživijo dojenčki.

*(jezno, a še vedno nepremično)*

Prav patetična je. En mesec nazaj je spoznala novega tipa in zdaj se obnaša kot najstnica ... ki ni bila dve leti na robu samomora.

*(vzdih)*

On jo je uničil. Nekje vmes med vsemi žaljivkami in udarci jo je zlomil. In potem izginil. Zdaj, čez dve leti se morava z Iris pretvarjati, da sva izgubili očeta. Nič ne čutim, popolnoma nič.

*(pritisne gumb)*

RAČUNALNIŠKI GLAS

Diagnoza. Globoka depresija ob izgubi družinskega člana.

*(premor)*

Svetujemo. Začnite novo dejavnost, najbolj priporočamo športno aktivnost. Ne pozabite na relaksacijo in povečajte pogostost obiskovanja spovednic.

## 2. PRIZOR: Pustite me pri miru. Vem, da se staram in zapravljam življenje.

*Oblačno popoldne. Emina dnevna soba. Ema spi na kavču s prižgano televizijo, na mizici poleg je umazan krožnik in na njem prazna konzerva tune, zraven pa prazen ovitek čokolade. V stanovanje pride Rina, ki v rokah drži škatlo. Čarli pride k njej in se ji začne motati pod nogami.*

RINA

Živjo, Čarli.

*(ga poboža)*

Si poskrbel zanjo? Dajva jo zbuditi.

*(gre do Eme in jo zbudi)*

Dobro jutro, slavljenka!

EMA

*(si z rokami obriše oči)*

Šit. Koliko je ura?

RINA

Šest. Popoldne, če te zanima.

EMA

Sranje ... pol dneva sem zgubila. Spet.

RINA

*(skomigne z rameni)*

Najbolj beden del dneva. Ne boš nič praznovala?

EMA

Ne, ne da se mi ...

RINA

Štekam. Eni ljudje na to gledajo tako, da so dočakali še eno leto in so še živi. Jaz rojstne dneve vidim kot spominjanje na to, da si eno leto bližje smrti. Vse najboljše, mimogrede.

*(Poda ji škatlo. Ema jo odpre in v njej zagleda majhno torto z narisano številko petindvajset.)*

EMA

*(se nasmehne)*

Hvala.

RINA

Kupila sem klobuček za Čarlija.

*(Nadene mu klobuček, na katerem piše »Vse najboljše«.)*

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Da se mu lahko smeješ, ko si ga poskuša spraviti iz glave. Pa, da ne pozabim, še tole.  
*(Poda ji kuverto z napisom »najemnina«.)*

EMA

*(vzame kuverto in se nasmehne)*

Veš, kaj bi mi polepšalo dan?

RINA

Kaj?

EMA

Cigareta s tabo. Tukaj.

RINA

Noter?

EMA

Samo danes, obljubim.

RINA

Ne glej mene. Tvoje stanovanje je.

EMA

Včeraj sem nehala kaditi in nimam svojih ...

RINA

*(jo očitajoče pogleda)*

No, prav ...

*(Sede k njej na kavč in ji poda cigareto. Prižgeta si vsaka svojo in ob pogovoru kadita.)*

RINA

Je že šel?

EMA

Kdo?

RINA

Tvoj ... »nočni obiskovalec«.

EMA

Sranje. Mislila sem, da nisi slišala ...

RINA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kako lahko vedno pozabiš, kdaj hodim domov?

EMA

Ne vem ... pozabim na čas. Pa saj ni važno.

RINA

Misliš še kaj naprej z njim?

EMA

Ne.

RINA

*(se zasmije)*

Tudi jaz sem imela obupno noč ...

EMA

Ja? Slabe stranke?

RINA

Sedemdesetletnik, ki se tretjič poroča, je imel fantovščino.

EMA

*(skremži obraz in pihne dim)*

Ogabno.

RINA

Vse ima svojo ceno ...

EMA

Si vsaj zaslužila?

RINA

O, ja. Jaz častim pijačo, ko imam prost večer. Mislim, da v sredo.

EMA

Zmenjeno.

*(nasmešek)*

Kje si bila pa danes?

RINA

Na faksu ... in potem na telefonu z mamo. In potem po trgovinah, da sem se spravila v boljšo voljo. Naslednjič grem direktno v gostilno.

EMA

A tako hudo je bilo?

RINA

*(skomigne z rameni)*

Saj veš.

EMA

Če ti pomaga, sem že večkrat bila v takšni situaciji.

RINA

Sploh ne vem, zakaj se sekiram, kaj si mislita ... Tako ali tako imata zaostalo mišljenje. Ampak mislim, da če bi jima povedala, kaj delam, bi bilo to konec odnosov. In to se mi zdi še hujše kot to, da jima lažem.

EMA

Misliš, da bi bilo res konec?

RINA

Ja. Že tako ali tako sta razočarana, ker mislita, da sem natarica. Hočeta, da si naredim ime ... oziroma ohranim njun sloves.

EMA

Pretiravaš. Prepričana sem, da bi sprejela ... njun edini otrok si.

RINA

Brez problemov bi me zanikala. S papirji in vse.

EMA

Poskusi vsaj namigniti ...

RINA

Znanstvenika sta. Vse, kar vidita, je znanost. Vem, kako mislita, ker sem bila včasih natanko takšna kot onadva. Delno sem še vedno ... samo adaptirana verzija, ki šteka, da če si dober v nečem, še ne pomeni, da moraš to počet.

EMA

*(skomigne z rameni)*

Verjetno res.

*(tišina, vzdih)*

RINA

Pa kaj je s tabo danes? Kaj je narobe?

EMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Nič takšnega.

RINA

Dobro veš, da vedno izvem, kar hočem vedet ...

EMA

*(vzdih)*

Včeraj sem srečala nekoga iz otroštva.

RINA

Koga?

EMA

Uroša. Ne vem, če sem ti ga kdaj omenila. Zaljubljena sem bila v njega ... kot najstnica.

RINA

Ja, nekaj se spomnim. Je bil to tisti, ki ni hotel dat gor kondoma?

EMA

Ne, ne ... z Urošem nisva nikoli nič imela.

RINA

*(se zasmije)*

To ti ni podobno. Zakaj?

EMA

Ker ... premlada sem bila zanj ... veliko premlada. In, ne razumeva se ravno najboljšje.

RINA

Zakaj?

EMA

Nekaj časa sem bila natararica v njegovem lokalu in se ni dobro končalo.

RINA

Kaj si naredila?

EMA

Nič.

RINA

Kaj si naredila?

EMA

Mogoče sem se zlagala o svoji starosti ...

RINA

*(se sarkastično zasmije)*

Jaz sem lagala za alkohol, ne za službo.

EMA

Ne, ko mi je dal službo, je že vedel ... No, ni važno. Samo videla sem ga ... Nisem si ga upala pozdravit. Ampak potem sem prebrskala njegov Facebook in piše, da je samski.

RINA

In? A nisi ravnokar rekla, da sta skregana?

EMA

Ne ... ne to. Nočem z njim ...

*(vzdih)*

Ko sem delala zanj, je bil poročen in mislim, da se je ločil zaradi mene. Njegova žena je bila zeloooo ljubosumna name ...

RINA

Uuuu. Tega mi nisi nikoli povedala. Zakaj?

EMA

Ker se počutim grozno.

RINA

Saj nista nič mela. Nisi ti kriva, če je bila ona ljubosumna.

EMA

*(vzdih)*

Izzivala sem. Bila sem zaljubljena in on je to vedel. Njej sem namigovala, da seksava, in glede na to, da je bila psihopatska, mi je verjela ... On se je ločil, meni pa se je zmešalo. Nisem se imela pod nadzorom ... Ko rečem zmešalo, mislim dobesedno. Živčni zlom sem imela.

RINA

*(tišina)*

Okej. Dovolj sem slišala. Dovolj kopanja po preteklosti. Veš kaj? Naredila si boš dating profil.

EMA

A si zmešana? Ni šans.

RINA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Dovolj imam teh kretenov iz žurk. Potem vedno paničariš, da ti zamuja menstra. Najdi si nekoga.

EMA

Pa ne po internetu.

RINA

Prepozno. Profil je že narejen.

EMA

Ne!

RINA

Izpolnila sem vse, kar vem, ti ga dokončaj.

*(vstane)*

Še bi sedela tukaj s tabo, ampak moram se pripraviti za službo. Obljubi mi, da ga boš dokončala.

EMA

Kaj pa naj napišem? Da sem totalno v kurcu?

RINA

Napiši nekaj romantičnega ... bo že kasneje čas za iskrenost.

*(se zasmije)*

Napiši, na primer, da je branje v tišini kvalitetno preživljanje skupnega časa.

EMA

Jaz sovražim, če je kdo v sobi, ko berem. Sploh se ne morem koncentrirat ...

RINA

Potem pa nekaj drugega. Nekaj boš že našla. Zaupam vate!

EMA

Mhm ...

RINA

Obljubi!

EMA

Okej, okej, obljubim.

### 3. INTERMEZZO

*OSEMNAJSTLETNA EMA v spovednici. Njeno telo je nemirno in njene oči stalno migajo s pogledom.*

#### OSEMNAJSTNETNA EMA

Definitivno sem zadela dno. Baje se mi je zmešalo. Tanja se bo ločila od Uroša. Niti eno leto nista poročena ... In to niti približno ni vse. Zdravnik misli, da imam problem z laganjem, ker so moja dejanja kontradiktorna besedam. Ko bi bilo samo to. Sanja se mu ne da sem ... kar sem ... Da pol časa to sploh nisem jaz. Da se ne morem nadzorovat ... svojega telesa, misli, čustev ... nič ni več moje. Ne sledim več poteku časa ... Včasih se mi je zdelo, da me drugi ne poznajo, zdaj niti sama sebe ne poznam več. Vsak klinčev dan sem tukaj in vsakič me nekdo vpraša, če sem že kaj ugotovila. Kaj, kaj naj ugotovim? Da sem zmešana? To že vem. Da preveč pijem? Tudi to vem. Da sem grozna oseba in bi se morala odstraniti iz tega sveta? Če bi to vedela, bi se verjetno že ubila. Vseeno ni izključujoča misel. In kako sovražim, ko mi moji prijatelji govorijo, naj ne bom tako žalostna. To je tako, kot da bi bolnemu človeku rekel, naj poskusi ne imeti virusa ali bakterije ali karkoli že povzroča bolezen. Seveda ... želim si, da bi bila srečna, ampak si tega ne zaslužim. Ne zdaj.

*(tišina, vzdih)*

Mislím, da sem to jaz ... ne Laura. Jaz sem boljša od tega ... moram se potruditi. Iris pravi, da se lahko spremeniš le tako, da se spreminjaš vsak dan. In če se ne spreminjaš vsak dan, se nikoli ne spremeniš. Potruditi se moraš ... Nad izjemnim sem obupala, ampak ... a sem lahko vsaj ... normalna?

*(dolga tišina)*

Ja.

*(pritisne gumb)*

#### RAČUNALNIŠKI GLAS

Diagnoza. Nepravilno delovanje živčevja. Poleg tega imate simptome anksioznosti in depresije, alkoholizma in patološkega laganja.

*(premor)*

Svetujemo. Nujno morate obiskati nevrologa in psihiatra.

**3. PRIZOR: Sem Ema, 25 let. Ukvarjam se z modo in v prostem času rada gledam filme. Mimogrede, imam tisoč in en psihološki problem, razen tega pa sem prijazna.**

*Prijeten večer. Emina dnevna soba, nekoliko bolj pospravljena kot navadno. MAKS sedi za jedilno mizo in občuduje slike na stenah. Iz kuhinje prihajajo prijetne vonjave in Maksu že malo kruli v želodcu. Poskusi se namestiti tako, da mu je udobno in da še vedno izpade vljuden. Ema v črni večerni oblekici prinese na mizo šampanjec in dva kozarca.*

MAKS

*(se živčno razgleduje)*

To je tvoje stanovanje?

EMA

Ja ... ti ni všeč?

MAKS

*(zmedeno)*

Ne, ne, čudovito je. Nisem pričakoval, da bo tako čudovito.

EMA

*(nasmešek)*

Hvala. Od mojega očeta je. Umrl je dolgo nazaj.

MAKS

O ... moje sožalje.

EMA

Prosim, ne. Bil je kreten. Pijanec in nasilnež. Zaslužil si je. Tako ali tako je bil samomor.

MAKS

*(neprijeten nasmešek)*

Žal mi je, da to slišim.

EMA

*(skomigne z rameni)*

Saj imam še mamo in Iris.

MAKS

Torej tvoja sestra nič ni dobila? To stanovanje je čisto tvoje?

EMA

Ne, ona živi sama. Kupila si je hišo po tem, ko je bila štiri mesece z nekim tipom. Po dveh mesecih jo je prevaral in zdaj živi sama v ogromni hiši. No, v resnici bolj kot doma živi v pisarni. Ampak, pustiva to. Raje mi kaj povej o svoji družini.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

MAKS  
Pravzaprav ... je nimam.

EMA  
Kako to?

MAKS  
Starša sta se preselila in nimamo stikov.

EMA  
(*začudeno*)  
Zakaj pa ne?

MAKS  
Am ... Ne strinjamo se o načinu življenja ...

EMA  
Kakšnem ... Joj, oprosti, preveč sem direktna.

MAKS  
Ne, ne, samo ...  
(*Ema odpre šampanjec in zamašek odleti za visoko omaro. Izza nje skoči Čarli.*)

EMA  
Oprosti Čarli. Maks, to je Čarli. Čarli, to je Maks.

MAKS  
Nisi mi povedala, da imaš mačko.

EMA  
Jih ne maraš?

MAKS  
Ne, obožujem jih. Samo trenutno si je ne morem privoščiti.

EMA  
No, meni vedno pobegnejo ... Ta je od Rine, moje cimre. Če bi bil moj, bi že zdavnaj pobegnil.

MAKS  
Saj res ... kje imaš cimro?

EMA  
Par dni nazaj je imela prometno nesrečo in je zdaj v bolnici. Vse živo ima zlomljeno.

MAKS

(*osuplo*)

Kaj je pa počela?

EMA

Ne vem, nek kreten jo je z avtom zbil na prehodu za pešce. Najprej sem cel dan jokala. Ampak zdaj sem v redu. Mislim, tudi Rina bo v redu ... enkrat. Samo ne vem, če bo sploh še lahko šla v službo.

MAKS

Kaj pa dela?

EMA

Striptizeta je.

(*pokaže na uro z erotično plesalko*)

To sem ji kupila za rojstni dan, a ni kul?

MAKS

Zelo kul.

EMA

Oprosti, dolgočasim te. Sama sovražim *small talk*, ampak ne vem kako.....

MAKS

Ema, v redu je. Meni se zdi, da se odlično ujameva.

EMA

Meni tudi. Ne morem verjet, da sem na internetu našla človeka, ki ni zmešan in je dejansko resničen.

MAKS

Kako veš, da nisem zmešan?

EMA

Poguglala sem tvoje ime in ni bilo nobenega zadetka. To je dober znak.

MAKS

Me mora biti strah, kaj bom jaz našel pod tvojim?

(*smeh*)

EMA

Mislim, da ne. Že v mojem opisu na *dating* strani so opisani vsi problemi.

(*smeh*)

MAKS

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

To mi je bilo všeč ... ampak ... če smem ... ti je neprijetno govoriti o tem?

EMA

Ne, ni. Ne več. Drugače ne bi napisala.

MAKS

Oprosti ... nisem mislil, da se imaš česa sramovat ...

EMA

Model. Imam veliiiiiko stvari, ki se jih sramujem. Ne samo to, da sem v srednji šoli okoli hodila z irokezo in tigrastimi pajkicami ... veliko hujše stvari so.

MAKS

*(smeh)*

Kako gre to skupaj?

EMA

Osemdeseta. Vse gre skupaj.

MAKS

Ampak, ti nisi odraščala v osemdesetih ...

EMA

V svoji glavi sem.

*(Smeh. Maks se nasmehne in se zazre vanjo. Tišina.)*

EMA

Je kaj narobe?

MAKS

Ne, sploh ne ... samo razmišljam.

EMA

O čem.

MAKS

Po resnici?

EMA

Po resnici.

MAKS

Razmišljam o tem, da bom naredil kaj narobe, in no ... kako povedat stvari ... ampak potem se spomnim, da tudi ti stalno izpostavljaš stvari, ki jih delaš narobe, in še nikoli nisem spoznal

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

koga, ki bi mu bilo tako udobno v tem.

EMA

No, ne delam tega ravno, ker mi je udobno ... ampak hvala.

MAKS

Zakaj pa?

EMA

Ponavadi predpostavljam, da sem stokrat slabša od vseh ostalih ... moja depresija ... ali anksioznost ... isto sranje. Ne moreš imeti enega brez drugega ... ne vem, zakaj ljudje to toliko ločujejo ... Oprosti, preveč govorim o tem.

MAKS

Sploh ne ... saj razumem ... No, ne mislim tako ... vem, da je nadležno, ko ljudje rečejo, da razumejo, pa nimajo istih problemov ... ampak, želim razumeti vsaj.

EMA

Z mano je ... Ta zmenek v mojem depresivnem stanju ne bi imel smisla, ker sam izgubiš smisel, svet je grozen in tega si ne moreš nehati dopovedovat, kljub temu, da veš, da ni res. Ni res. Ampak še vedno takrat hočeš verjet, da je ... Glej ... to sem sicer že napisala, ampak ... Bit okrog mene ni lahko. Ne podcenjuj tega.

MAKS

Ne mislim podcenjevat ... Tudi jaz nisem angel, veš.

EMA

Upajmo, da res. Oprosti ...

MAKS

Oprosti za kaj?

EMA

Ne vem, ker vedno zamorim. In ker se opravičujem. To počnem ... Na koncu se opravičujem za opravičevanje. Ampak vzemi to kot kompliment. Pomeni, da sem očitno živčna okrog tebe, kar pomeni, da mi ni vseeno, kaj misliš. In verjetno bom sproščena okoli tebe čez ... približno tri leta.

MAKS

*(smeh)*

Lahko počakam. Mislim, komaj čakam, ampak ... veš, kaj mislim.

EMA

*(mu nameni iskren nasm-ešek)*

In kaj rad počneš za zabavo?

MAKS

Različne stvari ... no, nisem ravno žurer. Hodim v fitnes, kuham ... Rad berem. Branje v tišini še z nekom se mi je vedno zdelo kvalitetno preživljanje časa.

EMA

*(presenečeno)*

Hm ...

*(Iz kuhinje začne prihajati dim in vonj po zažganem. Ema začne preklinjati in steče v kuhinjo.)*

#### 4. PRIZOR: Pico sva čakala dve uri in izpraznila vse teme. O čem bova pa zdaj govorila?

EMA

In potem se začneš spraševati, če je sploh vredno vztrajati, in bolj ko se sprašuješ, bolj si dopoveduješ, da ni ... dokler ne ugotoviš, da nisi več ti tisti, ki govori, ampak ona.

MAKS

In ... kako govori? Na glas ali kako?

EMA

Ja ... eventuelno postane svoja oseba ... že dolgo časa nisem omenjala tega nikomur ... Še vedno se včasih pojavi.

MAKS

In, se pogovarjaš z njo?

EMA

Ja ... nekako me hiptnotizira. Se ti je že kdaj zgodilo, da si se zbudil v sanjah, ampak si v resnici še vedno sanjal, in ko si se dejansko zbudil, nisi bil prepričan, če je to resničnost?

MAKS

Ja, seveda ... večkrat.

EMA

Tako približno je pri meni. Kot da sanjam ... in takrat ima ona nadzor nad mano. Ko se zbudim, sicer prevzamem nadzor, ampak nisem prepričana v svoja dejanja in včasih ne vem, če so moja ali njena ...

MAKS

*(tišina)*

Hej, hvala za iskrenost. Veliko mi pomeni ...

EMA

Hm, ja. Seveda.

*(nasmeh)*

Prej si hotel nekaj povedati, pa sem te prekinila.

MAKS

*(zamišljeno)*

Ne vem več, verjetno sem pozabil ...

EMA

Škoda.

*(tišina)*

Oprosti za večerjo ...

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

MAKS  
Super je bilo. Obožujem pico.

EMA  
Ne pomiluj me.  
*(smeh)*

MAKS  
Prisežem, da te ne.

EMA  
Močne besede.

MAKS  
Cele dneve gledam piščance, burgerje, pomfri in solate. Tvoja originalna večerja bi vsebovala polovico tega.

EMA  
*(smeh)*  
Še dobro. Jaz bi sicer z veseljem cele dneve jedla to hrano. No, minus solate. Samo dela bi se naveličala.  
*(smeh)*

MAKS  
*(sarkastično)*  
Naš kuhar, Boris je včeraj gledal Pulp fiction in zdaj hoče prostor preuredit v restavracijo z avti. Včasih je zelo dramatično.

EMA  
Še nikoli prej ni videl Pulp fictiona?

MAKS  
Ne. Najboljša stvar pri tem je, da se še danes ni mogel spomnit imena filma, samo ta scena ga je navdušila. Včasih si res želim, da bi imel njegove možgane.

EMA  
Verjetno si vsi.

MAKS  
No, ko smo že na tem ... počasi se bom moral odpraviti. Jutri začnem ob šestih.

*(Malo še klepetata, se objameta, Maks jo poskusi poljubiti, Ema pa se obrne tako, da se s čelom zaleti v njegov nos. Začneta se smejati. Še enkrat jo poljubi. Ko Ema zapre vrata za Maksom, iz njene spalnice stopi Laura.)*

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

**5. PRIZOR: Mogoče pa ni problem v tem, da me mačke ne marajo. Mislim, da jih tudi jaz ne maram. Preveč so hiperaktivne.**

*Emina dnevna soba. Tla so popackana, na tleh ležijo prazne škatle piškotov, konzerve, vrečke čipsa, škatla pice, na mizici pred televizijo so prazne skodelice in krožniki. Ema v pižami leži na kavču pokrita z deko, Čarli skače po njej in se igra s papirčki. Pri njenih nogah sedi LAURA in ji sledi z vsakim gibom.*

LAURA

No, no. Poglejmo tu malo globlje. Ni bil ravno popoln zmenek. Precej si govorila o sebi.

EMA

Saj sva oba govorila o sebi. Temu so zmenki namenjeni.

LAURA

Ampak ti si govorila veliko več kot on in to stvari, ki nikogar ne zanimajo.

EMA

Meni se je zdelo, da se zabava ...

LAURA

Zabava? Zažgala si večerjo in ga skoraj dve uri pustila čakati na hrano, medtem ko mu je konstantno krulilo v želodcu.

EMA

Saj sem mu ponudila piškote, pa je zavrnil ... Dobro sva se imela!

LAURA

Včasih so ljudje samo vljudni ... vem, da se ti je zdelo, da je bilo vse v redu, ampak če pomisliš, kaj si vse rekla ...

EMA

Ampak bila sem iskrena ... poskusila sem razložiti vse in ...

LAURA

Pha, iskrena. Povedala si mu samo, da imaš probleme. Ko bo izvedel, kdo si, bo konec.

EMA

Povedala sem mu zate.

LAURA

Še nikoli nisi bila sposobna ohraniti funkcionalnega odnosa. Zakaj misliš, da ga boš zdaj?

EMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ker ... hočem, da bi ga ...

LAURA

Morala bi se sramovat.

EMA

Nočem se več!

LAURA

Uboga Ema, stalno depresivna ... Se zavedaš, koliko ljudi je takšnih kot ti? Z eno razliko, imajo boljši razlog.

EMA

Ne ...

LAURA

Poleg tega, si mu povedala za laganje? Za odvisnost? Za to kar se je zgodilo šest let nazaj? Za to, kako tretiraš ljudi? Za to, da misliš, da si center sveta?

EMA

Ne ... ne še ... in nisem center sveta.

LAURA

Obnašaš se tako. Da ne omenjam razlage tvojih problemov ... to je narobe danes ... vsi ljudje iščejo preproste odgovore. V enem stavku. Misliš, da se vse da opisat v enem stavku? Se zavedaš, kakšno krivico delaš vsem bolnim ljudem?

EMA

Sploh nisem pomislila ...

LAURA

Lahko to napišeš na *dating* profil ... kako obsedena si sama s sabo in kako te nihče ne bo mogel prenašati. Verjetno bi ugotovila, da ...

EMA

Da nima smisla poskušat ...

LAURA

Ker bi samo trčila njegov čas.

EMA

Verjetno ...

LAURA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Drugi ljudje niso kot ti. Veliko bolj so zreli in srečni. Ne moreš kar priti na dan z vsemi svojimi problemi in pričakovat, da te bodo tolerirali. Za razmerje je potreben napor iz obeh strani.

EMA

Ampak ... ravnokar sem bila na zmenku, ki je šel dobro ... To sem bila jaz. Spomnim se. Zmorem to!

LAURA

To je bilo en teden nazaj ... dejansko ti je poslal trinajst sporočil in klical te je šestkrat. To je nov rekord.

EMA

*(tišina)*

Ti misliš, da veš, kako ljudje funkcionirajo in kaj hočejo, ampak ...

LAURA

Ti misliš, da ti govorijo resnico. Nihče ne govori resnice. Saj sama najbolje veš.

EMA

Vsaj ... vsaj hočem verjet. Kljub temu, da si tukaj. To mora pomenit nekaj dobrega. Tega mi ne boš vzela.

LAURA

Bomo videli.

#### 4. INTERMEZZO

*Večer. Maks v spovednici, oblečen v kavbojke in srajco. Z roko si podpira čelo.*

##### MAKS

Še en dan je za mano. Boris je danes prepekel dve kili mesa in so se vse stranke pritoževale. Seveda jim ne morem reči, da je vsega kriv kuhar, vedno je kriv natakár ... tako je. V resnici mi je čisto vseeno, samo o njej razmišljam. Mogoče bi ji moral povedat ...

*(vzdih)*

Rad bi bil rastlina. Razen, če razmišljajo. Če bi mogel ves svoj obstoj stati na enem mestu in potem bil obsojen še na svoje misli ... verjetno bi se kar ubil. One še tega ne morejo. Razen, če iz protesta nehajo črpat vodo iz zemlje. To mora biti grozna smrt. Jaz nočem trpet. To je vse, kar hočem. Nočem trpet. Nočem prenašati ljudi, ki imajo slab dan in se znašajo nad mano v kavarni. In taksistov, ki pridejo na šnopc mi razlagajo, kako fukajo žene in občasno tudi stranke. Sploh pa ljudi, ki pridejo, preden so spili svojo prvo kavo ... moj bog. Hvala bogu nisem tak. Jaz v resnici sem rastlina za ljudi. Večkrat sem že imel trenutke, ko sem se spraševal, če sem duh. Ali pa če imam vsaj sposobnost biti neviden. No ja, vsaj nisem tako zabit kot Boris. Res me zanima, kaj se dogaja v njegovi glavi. Po moje se človek še v spanju reži. In zdaj ne vem več, ali ga pomilujem ali sem ljubosumen na njega. Prišežem, da nisem še srečal srečnejšega človeka kot je on. In na drugi stani še nisem srečal tako bednega človeka, kot sem jaz. Sploh ničesar ne znam. Niti ene stvari. Kar znam, znam na pol. Vedno odneham. In potem samega sebe sprašujem, zakaj me ženske ne opazijo. Halo? Saj vem, zakaj. Še sam sebe ne bi opazil, če ne bi ravno živel v tem telesu.

*(tišina)*

Mislil sem, da bo operacija spremenila vse. Saj je ... čutim, da sem zdaj v pravem telesu. Ampak začel sem veliko pozneje kot vsi ostali in čas se mi izteka, ne vem kaj narediti ... Ne vem, če je sploh smiselno. A se moram truditi za nekaj, kar bo na koncu katastrofa?

*(Vzdih. Potipa srčni utrip na vratni žili.)*

Okej. Sprosti čelo. Sprosti oči. Sprosti nos. Usta. Ušesa. Brado .... dihaj. Vrat. Ramena ... vdih ... izdih .... roke. Dlani ... prste na rokah. Vdih ... izdih ... Prsa. Trebuh. Hrbet. Penis. Rit. Dihaj ... Noge. Stopala. Prste. Vdih ... izdih ... vdih ... izdih ... vdih ... Ne morem. Ne morem. Znorel bom.

*(zapre oči in diha)*

Sprosti se Maks, zmoreš to. Izdih. Zmoreš to. Počasneje dihaj. Ni konec sveta.

*(tišina)*

A bi bilo tako grozno, če do konca življenja ostanem sam? Ne vem, ali mi bo po štiridesetem letu že vseeno ... Če nič drugega, če živim sto let, je to samo še devetinšestdeset let življenja. To ni nič. Res ni tako pomembno. Mogoče, če se neham sekirat, bo življenje samo od sebe našlo neko pot. Samo potem ne bom nič naredil iz sebe. Ampak a rabim? A je pomembno?

*(pritisne gumb)*

##### RAČUNALNIŠKI GLAS

Diagnoza. Anksioznost in blagi simptomi depresije zaradi osamljenosti, dolgočasnja in nesprijetosti v delovnem ter socialnem okolju.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

*(premor)*

Svetujemo. Čim prej si najдите partnerja.

## 6. PRIZOR: Sta res minila že dva tedna?

*Emino stanovanje. Ura kaže enajst dopoldne, ko zazvoni zvonec. Ema v pižami in z razmršenimi lasmi pride iz spalnice in odpre vhodna vrata. Pred vrati je TOM z ogromnim nahrbtnikom na hrbtu. Na čelu se mu nabirajo kapljice potu.*

EMA

*(začudeno)*

Tom! Kaj počneš tukaj?

TOM

Lahko vstopim?

EMA

Ja, seveda, kar naprej.

*(Tom odloži nahrbtnik ob steno in sede na kavč.)*

Am ... boš kaj spil?

TOM

Vodo. Prosim. Veliko vode.

*(Ema gre v kuhinjo. Vrne se s kozarcem vode in ga poda Tomu.)*

EMA

Si v redu?

TOM

Poslušaj ... rabim uslugo. Nisem vedel, na koga naj se obrnem.

EMA

A je ilegalno?

TOM

Ne, ne.

EMA

Hej! Ti bi moral biti v Indiji!

TOM

Ja ... zaradi tega sem tukaj ... Lahko par noči prespim na tvojem kavču?

EMA

*(začudeno)*

Zakaj?

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Dolga zgodba je. TOM

Imam ogrooomno časa. EMA

Samo odgovori mi, prosim. Lahko prespim pri tebi? TOM

Ja ... seveda ... lahko greš v Rinino spalnico. Še vedno je v bolnici. EMA

Vem. Hvala. TOM

Še vedno ne vem ... EMA

Zakaj? Ravno z letališča sem in rabim nekje prespat. Utrujen sem. TOM

Zakaj ne greš domov? EMA

Ker bi moral biti v Indiji ... TOM

In zakaj nisi? EMA

Obljubim, vse ti bom pojasnil. Samo malo časa rabim. Oprosti. Torej lahko ostanem pri tebi? TOM

Seveda ... EMA

In še ena stvar ... prosim ne povej Iris, da sem tukaj. No, ne povej nikomur. Prosim? TOM

Ne bom, ampak ... EMA

TOM

Grem lahko pod tuš?

EMA

Ja ...

*(Tom vzame svoj nahrbtnik in gre v kopalnico. Ema začudeno obstoji na mestu.)*

**7. PRIZOR: Mislim, da prvič po treh tednih jem zajtrk.**

TOM

In zakaj Maksa ne pokličeš nazaj?

EMA

Ne vem, verjetno je že pozabil name.

TOM

Ne smeš predolgo čakati, drugače ...

EMA

Ja, ja, vem. *Friendzone*.

TOM

Ne, nisem mislil tega. Mislil sem, da si bo pač našel drugo.

EMA

*(sarkastično)*

Oh, hvala. Tolažilno.

TOM

Samo pravim ... mimogrede, sovražim izraz *friendzone*.

EMA

Zakaj?

TOM

Ker ... Introvertirani luzerji na internetu jamrajo, ker ženske, ki so jim všeč, nočejo spati z njimi, in rabijo izgovor. Praktično namiguje na to, da so ženske vredne toliko, kot je vreden seks, in če ti tega ne dajo, si prikrajšan. In one so krive za to.

EMA

Ampak jaz sem ženska ...

TOM

V obe smeri gre ... ne veš, kolikokrat so me kolegi vprašali, zakaj še nisem spal z Iris.

EMA

Jaz sem bila leta prepričana, da sta par ...

TOM

Vidiš. Zaradi interneta se ti potem najbolj normalne stvari, kot je prijateljstvo med moškim in žensko, zdijo čudne. Midva sva prijatelja, najboljša prijatelja že ... uau, petnajst let ... in

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

najdaljše razmerje, kar sem ga imel, je trajalo sedem mesecev. Ona in najino prijateljstvo sta razlog, da sva sploh funkcionalna človeka s samozavestjo, da lahko sploh hodiva z drugimi ljudmi ...

EMA

In ... prijateljstvo je ... želja po preživljanju časa skupaj ... podpora ... zaupanje ... ne?

TOM

Ja, točno to! Zakaj bi to uničil s seksom?

EMA

Tom. Lahko za trenutek nehaš govorit?

TOM

Ja?

EMA

Odgovori po pravici. Se je kaj zgodilo med tabo in Iris?

TOM

Ne ... zakaj?

EMA

Daj no. Naenkrat si zmisliš, da greš v Indijo in čez dva tedna pozvoniš na moja vrata, češ da rabiš prenočišče. In ne da bi karkoli vprašala, mi že celo jutro razlagaš, kako dobra prijateljica sta ... kaj se dogaja?

TOM

Nič ... nič. Res.

EMA

Koliko dni misliš ostati?

TOM

Ne vem, še par noči, če lahko ...

EMA

Po tem, ko mi poveš, zakaj.

TOM

*(jezno)*

Prav. Ampak potem ti bom povedal vse od začetka. Če obljubiš, da ne boš obsojala.

EMA

Obljubim.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

*(vzdih)*

Veš, zakaj sem sploh šel? Od žalosti sem se po predstavitvi moje knjige nažgal. Prišlo je osem ljudi. Od tega so knjigo kupili štirje, ena izmed njih je bila Iris. Najraje bi jim rekel, da sem brez denarja in živim pri starših, kupite mojo knjigo. Ljudje me sicer imajo za umetnika, karkoli že to pomeni. Meni se zdi, da danes sploh ni več prostora za umetnost ...

EMA

*(se nasmehne)*

Oh, kolikokrat sem jaz razmišljala o tem ... ko sem še ustvarjala. In ... ne vem, če veš, te slike so bile očijeve. Nikoli jih ni prodal, ker je mislil, da niso vredne tega. Po tem ko je umrl, smo prodali več kot sto slik. Tvoje knjige samo čakajo to.

TOM

Narediš mi zajtrk in potem me tolažiš. Kje je vsa tvoja sebičnost?

EMA

Če Iris nekaj misli, ne pomeni, da je res. Kakorkoli ... nadaljuj, prosim.

TOM

*(naredi požirek kave)*

Naslednji dan sem šel v spovednico in razmišljal o tem, da sem star osemindvajset, nimam kariere, živim pri starših in obupno me je strah prihodnosti ... mislil sem, da bom znorel. Šel sem v Indijo, ker sem hotel stran od vsega sranja v svojem življenju ... in mislil sem, da bo tam lažje. Prosim, ne smej se.

EMA

Kdo se smeje?

TOM

S seboj sem imel šotor, da bi kampilal. Ampak prvi dan sem se zastrupil s hrano in sem moral v najbližji hostel, ker mi je bilo po tem še cel teden tako slabo, da sem ležal v postelji. Potem mi je zmanjkalo denarja in ustrašil sem se, da ne bom mogel domov ... zato sem zadnji denar porabil za letalsko karto. Brez centa sem ...

EMA

*(zadržuje smeh)*

Torej, bil si v Indiji, en teden ležal v hostlu in prišel domov?

TOM

Ja ...

*(tišina)*

Preden sem šel, sta mi starša rekla, naj ne hodim, da tam ni ničesar zame in naj se raje fokusiram na to, da dobim službo. Ne morem nazaj ... ne morem jima povedat, da sta imela prav.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

EMA

Ne zavidam ti tega ...

TOM

Vedel sem, da imaš prosto posteljo in zato sem prišel sem. In zato, ker si dobra oseba, seveda.

EMA

*(zavije z očmi)*

Misliš, da bom nasedla na to? Iris ima celo hišo. Zakaj nisi šel k njej?

TOM

Ker sem naredil nekaj neumnega.

EMA

In to je?

TOM

Ko sem se šel posloviti od nje, sem jo poljubil.

EMA

Na usta?

TOM

Ja ... na usta. In umaknila se je. Ne vem, zakaj sem to naredil.

EMA

Auč.

TOM

Ti ni nič omenila?

EMA

Ah, kje. Nekdo mora umirat, da se mi ona odpre.

TOM

Mislim, da sem zajebal ...

EMA

Lahko ji rečeš, da si bil pijan. Ali pa, da si imel privide.  
*(smeh)*

Saj je navajena takih bedarij.

TOM

Od tebe, ne od mene.

EMA

Tom, mogoče deluješ, da imaš življenje pod nadzorom, ampak jaz vem, da ga nimaš nič bolj kot jaz. In tudi Iris to ve. Samo čaka, da jo prosiš za pomoč.

TOM

*(vzdih)*

Lahko vseeno ostanem pri tebi?

EMA

Če Iris izve, me bo ubila.

TOM

*(nasmešek)*

Najboljša si.

## 5. INTERMEZZO

*(Spovednica. Ema sedi na klopi in na obrazu ima širok nasmešek.)*

EMA

Mislim, da se moje življenje obrača na boljše. Tom je najboljša stvar, ki bi se mi trenutno lahko zgodila. Ne samo za družbo ... razume me. Predvsem pa se počutim koristno. Nekdo me potrebuje in jaz delam nekaj dobrega. Vem, da ni prav ... vem, da bi morala povedati Iris, ampak dokler ne izve, smo vsi lahko srečni. Tom ima bivališče in preprečil mi bo, da jo kličem, jaz pa se počutim, kot da sem dobra oseba. Mogoče pa v resnici sem.

RAČUNALNIŠKI GLAS

*(pritisne gumb)*

Diagnoza: Zakrivanje depresije z naivno kratkotrajno srečo.

*(premor)*

Svetujemo: Vzemite si več časa za spovednice, saj v tako kratkem času ne morete priti do pravih rešitev.

**8. PRIZOR: Kmalu nama bo zmanjkalo piva in bova morala v trgovino.**

*Zasliši se gasilska sirena, ki označuje, da je ura dvanajst. Ema in Tom ležita na kavču, pijeta pivo in gledata televizijo. Okrog njiju na tleh je približno deset praznih steklenic piva, s katerimi se igra Čarli. Poleg njiju sedi Laura.*

EMA

Utihnite že, nikogar ne zanima, koliko je ura!

LAURA

Poglej, poglej. Tvoj dobrodelni projekt te ne osrečuje več.

EMA

*(šepeta)*

Tiho, Tom je tukaj ...

TOM

S kom se pogovarjaš?

EMA

S tabo.

TOM

Ne, z nekom drugim. Ko si sama, se včasih z nekom pogovarjaš, večkrat sem že opazil.

EMA

Sama s sabo ... pač, včasih moram kaj razčistiti na glas ...

TOM

Za to imaš spovednico. Saj hodiš ...

EMA

Včasih se mi pač ne ljubi v spovednico in se moram pogovoriti sama s sabo. Kaj je s tem narobe?

TOM

Ne pogovarjaš se sama s sabo. Najprej sem mislil, da imaš brezžične slušalke, potem da kar nekaj blebetaš, ampak ne ... pogovarjaš se z nekom.

EMA

Pravim ti, da ni nikogar.

TOM

Vem da ni nikogar ... ampak kaj je v tvoji glavi?

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

LAURA

*(zavija z očmi)*

Saj mu je jasno. Povej mu.

EMA

Če ti to povem ... prisezi, da ne boš nikomur povedal.

TOM

Prisežem.

EMA

Resno mislim!

TOM

Misliš, da bi te po vsem tem času izdal?

LAURA

Dobro veš, da te bo. Ampak zdaj praktično nimaš več izbire. Povej mu.

*(odide)*

EMA

*(Skrije obraz v dlani in v tem položaju ostane nekaj sekund. Nato dvigne glavo.)*

Prav. Nekaj let nazaj, sem bila v psihiatrični bolnici ... verjetno se spomniš.

TOM

O ja. Iris se je mešalo od skrbi.

EMA

Ja ... ker ni vedela, kaj se je zgodilo. Še zdaj ne ve. Zdravnik mi je obljubil, da ji ne bo povedal.

TOM

Torej, kaj se je zgodilo?

EMA

Poskusila sem se ubit. Ker sem bila razdvojena in ... dobesedno razdvojena. Dolgo časa nisem dojela tega in sem ji pustila, da mi uniči življenje.

TOM

Komu? Iris?

EMA

Ne! Lauri. Tako se mi je predstavila prvič, ko je prišla. Nekako je del mene, ampak je svoja oseba. Razumeš?

TOM

Privid?

EMA

Ja, tudi to. Mislim, da imam v sebi toliko slabega, da tega ne spravim v eno telo ... in vse, kar je slabo, je ona. Ampak najhujše je to, da je ne nadziram. Ona je svoja oseba in če se nekaj odloči, je ne morem ustaviti.

TOM

*(zamišljeno)*

In ti praviš, da jaz nimam življenja pod nadzorom?

EMA

Zapijava se in kadiva cele dneve.

TOM

Dober argument ... Zakaj pa si se poskusila ubiti?

EMA

Ker sem se hotela osvoboditi .. od nje ... in, ker sem uničila življenje osebi, ki sem mislila, da jo imam rada. Takrat je bil moj šef in ... Uničila sem mu zakon. Potem je, ker sem bila mladoletna, izgubil še službo in ... dostojanstvo, verjetno.

TOM

*(jo začudeno gleda)*

Uau ... dejansko si zmešana.

EMA

Nimaš pojma, kako zmešana.

TOM

Še vedno ... ni razlog za samomor.

EMA

Bila sem zaljubljena v njega od dvanajstega leta. In Laura me je pripravila do tega ... Ne moreš razumeti ... ona je sposobna najbolj grozних stvari, ki si jih lahko zamisliš ... kdo ve, kako daleč bi šlo, če ne bi takrat pristala v bolnici ... Takrat sem se zavedla, kdo je ona.

TOM

In ... zdaj je tukaj?

EMA

Ne, malo prej je odšla. Vedno, kadar sem depresivna, pride in še poslabša situacijo. Z Urošem bi verjetno drugače reagirala, če bi vedela, kdo je in kaj se dogaja z mano ... Zdaj se konstantno borim z njo. Moje življenje je boj z njo ... edino, kadar se zamotim, izgine. In kadar sem srečna.

TOM

Mogoče te samo peče vest. Poskusi se opravičit temu ... Urošu. Mogoče bo to pomagalo.

EMA

Mislim, da je zadnja stvar, ki jo hoče, da bi videl mene ...

TOM

Jaz bi to naredil ...

EMA

Ne vem, če si ravno prava oseba, da mi daje nasvete.

TOM

Daj no, nisem tako slab!

EMA

Saj veš, kaj se zdaj dogaja, ne?

TOM

Kaj se dogaja?

EMA

Midva. Dva najbolj neodgovorna človeka na svetu, skupaj. V alkoholu utapljava žalost in samo zato, ker to počneva oba, še ne pomeni, da je normalno ...

TOM

Saj se bova spravila skupaj. Dva tedna, to ni nič.

EMA

Dva tedna? Sranje. Sploh nisem vedela, da je že dva tedna ...

TOM

Dva tedna in pol, natančno.

EMA

*(odkimava)*

Kam je šel čas?

TOM

V moji družbi precej hitro mineva.  
*(se nasmehne)*

EMA

*(tišina)*

Mislim ... da moraš domov, Tom ...

TOM

Ne morem domov ...

EMA

Dlje, kot boš to vlekel, težje boš prišel ven.

TOM

Samo malo še. Čez en teden bo vse po starem, obljubim.

EMA

Oba veva, da te obljube ne nameravaš izpolnit. Tom ... tega ti ne govorim, ker te nočem tukaj, ampak ker mi ni vseeno zate ...

TOM

Vem ...

*(Pogleda jo in nekaj časa se gledata. Nato jo poljubi in ona njega nazaj.)*

## 6. INTERMEZZO

*(Spovednica. Rina, z berglami in eno nogo v mavcu v pižami sedi na klopi. Njeno telo je mirno, oči pa žalostne.)*

RINA

Še zdaj ne morem verjet ... Skoraj bi umrla. A bi bilo res tako grozno? Ja ... Človeško življenje ... je veliko več ... je cel svet. Skladišče spominov in izkušenj in občutkov in slik in informacij ... vse, kar veš in znaš in kar si videl in kamor si šel ... in ne samo to, ves tvoj potencial, možnost, da vplivaš na življenja drugih ... vse to v trenutku izgine. Mogoče se zato tako bojimo smrti. Ker so naša življenja dejansko veliko vredna. Ampak, smrt ... če ne bi bilo smrti, kaj bi naredili iz življenja? Trudimo se, ker vemo, da se bo končalo. Vemo, da moramo ceniti ta trenutek, ki ga enkrat ne bo več. Če bi vedel, oz vsaj mislil, da ne boš živel večno, a bi lahko živel sam s seboj? S tem življenjem, ki ti je bilo dano, samo eno, za vedno? Jaz ne vem ... Sliši se privlačno, ampak glede na to, kako hitro se naveličam stvari ... verjetno ne. Kljub temu, večno življenje ... to je to, kar človeštvo želi. Nebesa ... to je neskončno življenje. Po tem hrepenimo. Jaz ne vem, če hočem to, vem pa, da nočem umret tako neumno ... razumem, zakaj bi nekdo hotel dati temu pomen. Neumno je, da te nekdo zbije z avtom in vse, kar si kadarkoli izkusil in kar bi lahko postal, v trenutku izgine. Ali pa včasih, ko si umrl zaradi ugriza kače. Dejansko razumem, zakaj ljudje postanejo verni zaradi takšnih stvari. Hočejo vedet, da ni vse izgubljeno ... Jaz nikoli nisem verjela v boga in nikoli ne bom, dokler mi sam bog ne dokaže nasprotno. In če se to zgodi, naj mi pove, če mu je bilo dolgčas, ko je dal dojenčkom v Afriki AIDS. Mogoče pa ... mislim, saj ni nič novega ... človeštvo se od nekdaj trudi ustvariti neskončno življenje. Ampak nebesa niso samo večno življenje, to je stanje večne blaženosti. In če si blažen, se ne moraš naveličat ... čim ti je dolgčas, nisi več blažen in to več ne morejo biti nebesa ... Kaj, če bi lahko ljudje ustvarili nebesa? Človeštvo se je vedno razlikovalo od drugih bitij po tem, da zavrača naravo. Da lomi njene zakone ... Mi smo edini, ki nismo deležni ekosistema plena in plenilca. Naši hrani ne moremo reči plen, praktično sami jo naredimo. Mogoče je možno, da rešimo tisto, kar nas dela ljudi ... zavest. Da bi naše misli obstajale večno. Ne vem kako bi to izgledalo ... ampak sama smrt ... ne more biti samo to. Ne more vse kar izginiti. Vesolje deluje po zakonu nasprotnih energij. Za vsako akcijo mora biti nasprotna reakcija ... in kje je tukaj smrt? Smrt je akcija, kje je reakcija? Karkoli že je ... verjamem, da smrt pomeni, da ugotovimo, če smo premagali smrt. Mi smo tisti, ki kršimo pravila narave. Zakaj ne bi tudi smrti? Če si lahko predstavljamo, lahko uresničimo. Ne more to biti vse ... Ta neskončni potencial energije v človeškem telesu ne more kar izginiti. In mora biti način, da ga ohranimo ... Ne vem, kako sem sploh prišla do tega ... Ni važno. Odkar sem tu, stalno razmišljam o smrti in o tem, da hočem živeti. Iskreno ne vem, zakaj. V vsem tem času nisem imela niti enega obiska. Niti enega. Pacienti zraven mene prihajajo in odhajajo, vsi dobivajo obiske, jaz pa ... razmišljam. Starša niti ne vesta in nočem, da izvesta. Nimam ničesar, kar bi jima želela povedat. Ne bi se pa branila kakšnega prijatelja ... vsaj Ema bi lahko prišla. Skrbi me, kako je Čarli, pa je nočem poklicati, ker ji zamerim, da ona ne pokliče mene.

*(vzdih)*

Res me zanima, zakaj, kaj je razlog, da imamo ta gon po preživetju ... zakaj se oklepamo tega praznega in neumnega življenja?

*(pritisne gumb)*

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

RAČUNALNIŠKI GLAS

Diagnoza. Znaki verjetja v nadnaravno.

*(premor)*

Prosimo, da takoj zapustite spovednico.

RINA

Veš, kaj? Jebi se!

*(boksne v steno in otrese roko, ko jo zaboli)*

Zapovedi na vratih, spovednice, čaščenje bank in trgovin. Ne govori mi o religiji, ker jo živimo! Tukaj in zdaj! Prav, vsaj ne rabim se delat, da sem srečna, ko gre vse v mojem življenju narobe. In enakopravnost?

*(pogleda na pravilnik)*

Kot nekdo, ki je izobčen iz družbe, se poserjem nanjo.

*(Želi oditi, a so vrata zaklenjena)*

RAČUNALNIŠKI GLAS

Nesrečnejši ste kot pri vstopu. Prosimo, izrecite pozitivno misel.

*(Zakriči in začne brcati in tepsti steno ter poskuša prevrniti spovednico.)*

## 9. PRIZOR: Kaj sva včeraj pila? Mislim, da umiram.

*Jutro. Emino stanovanje. Zazvoni zvonec. In takoj za tem še enkrat. In še enkrat. In potem zvoni pet sekund. Ema, razmršena in z ogromnimi podočnjaki, priteče iz spalnice in za njo Tom. Ema odpre vrata, zunaj stoji IRIS.*

EMA

*(začudeno)*

Iris?

IRIS

*(jezno, zelo počasi in razločno)*

Kaj se dogaja?

EMA

Zakaj si tukaj?

IRIS

*(poskuša ostati mirna)*

Včeraj ponoči si me trikrat klicala. S Tomovega telefona.

EMA

*(osuplo)*

Oprosti?

IRIS

*(besno)*

Oprosti? To je vse, kar mi lahko rečeš? Oprosti?

TOM

Iris, pomiri se.

IRIS

*(Tomu)*

In ti! Ti ... kako si drzneš! Z Emo ... sploh ne vem, na koga sem bolj jezna! Kaj je narobe s tabo? Z Emo? Kaj se dogaja, Tom? Kdo si? Sploh te ne poznam več!

TOM

*(vzdih)*

Ni resno. Sploh!

IRIS

In to naj me tolaži? Vseeno je, s kom se fukariš naokoli, vedno mi je bilo! Ampak to je moja

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

sestra in to po vsem tem ...

*(tišina)*

Zakaj nisi v Indiji?

TOM

Dolga zgodba ...

IRIS

Sploh me ne zanima. Nočem nobenih izgovorov. Samo hočem vedet, kaj sem naredila narobe. S čim si zaslužim to?

TOM

Nič, Iris, samo ...

IRIS

Koliko časa si tukaj?

TOM

*(pomisli in sključi glavo)*

En mesec ...

IRIS

*(besno)*

En. Pofukan. Mesec. A se sploh zavedaš, kako se počutim? Najprej vse uničiš, postaviš najino prijateljstvo na led, in potem izgineš. En mesec me nisi poklical! Nisem vedela, kje si, kaj delaš, ali si še živ, ali sva sploh še prijatelja ... In med tem gre v mojem življenju vse narobe ... Ne da te zanima ... Odkar te poznam, se ukvarjam s tvojimi problemi.

*(Emi)*

In tvojimi.

*(Tomu)*

In to dobim nazaj ...

TOM

Hotel sem te poklicat, ampak nisem ... nisem sploh vedel, če se hočeš pogovarjat z mano.

IRIS

In to je tvoja rešitev? Da se skrivaš pri moji sestri?

TOM

Zajebal sem, okej? Iz nečesa najboljšega v mojem življenju sem naredil totalno čudno situacijo, ko sem te ... no ... saj veš.

IRIS

*(Zapre oči in se poskusi umiriti. Počasi odgovori.)*

To se ne primerja s tem, kako čudno je bilo, ko si izginil ... in to, kar počneš zdaj ...

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TOM

Vem. Zajebal sem. Nimam izgovorov.

IRIS

Pojdi domov.

TOM

Kaj?

IRIS

Domov! Moram se pogovoriti z Emo.

TOM

Ne grem domov, jaz sem zajebal vse. Ona ni nič kriva. Pusti jo pri miru ...

IRIS

Ne drzni si mi govoriti, kaj naj delam in česa ne.

EMA

Nehajta! Dajta no, vidva sta ... ne zavedata se, kaj imata. Jaz vem, ker tega nikoli nisem imela. In lahko vama povem, da je strašljivo ... in osamljeno ...

IRIS

*(Emi.)*

Ti pa si ne drzni izrabljati tega za smiljenje same sebi.

EMA

Saj ne ...

IRIS

Hočeš, da te svet jemlje resno, ne?

EMA

Ja ...

IRIS

Naj ti povem, da te svet ne jemlje resno. Kanček dostojanstva, ki ga imaš, je tu zaradi mene. Zaradi mene imaš službo, ki sploh ne obstaja. Ampak jo imaš, služiš denar! In to stanovanje ... oči ti ga ni zapustil ... jaz sem ti ga. Ker sem hotela, da imaš spodobno življenje. In službo sem ti dala zato, da imaš čas zase ... da lahko ustvarjaš. Vedno si težila, kako nimaš časa za šivanje in kreiranje ali karkoli že počneš. Zdaj ga imaš ... in kaj počneš? Zapijaš se, drogiraš, fukariš naokoli, med drugim z mojim najboljšim prijateljem, in zapravljaš svoje življenje! Jutri greš na rehabilitacijo. Če tega ne narediš, pozabi na službo in pozabi name. Ne morem več, Ema ...

EMA

Tudi jaz ne zmorem izpolnjevati vseh tvojih pričakovanj. Tako dolgo je že, odkar sem imela resno delo, da ne znam več niti tega. In vem, da ne bi smela skrivat Toma in pit in kadit in se smilit sama sebi, ampak ... za trenutek sem imela nekoga, ki me je razumel ... In hočem, da bi me tudi ti. Če bi lahko ... vse bi dala, da bi bila takšna kot ti. Jaz ne vem, kaj pomeni bit srečen.

IRIS

A jaz pa vem?

EMA

(skomigne z rameni)

V mojih očeh ja ... ti si »ta srečna« in ljubljena v naši družini.

IRIS

Jaz? V naši družini? Oči je vedno branil tebe. Ja, bil je slab oče, ampak tebe je imel rad. Stalno ti je govoril, kako podobna si mu in, kako boš postala nekaj posebnega. Jaz? Jaz sem služila za to, da sem brisala vso emocionalno sranje, ki ste ga pustili za sabo. Še vedno to počnem in ...

*(pasivno)*

Jutri greš na rehabilitacijo.

EMA

Ja ...

TOM

Neumestno, ampak vrata na balkon so odprta. Mislim, da ti je pobegnil maček.

*(Ema panično začne iskati in klicati Čarlija, pridružita se ji še Tom in Iris.)*

## 7. INTERMEZZO

*EMA v spovednici. Glavo ima med rokami in joka. Počasi si obriše solze in vzdihne. Vstopi LAURA.*

EMA

Ne. Ne ... pojdi stran.

LAURA

Saj nič ne motim. Ti kar nadaljuj.

EMA

Poskušam razmišljati.

LAURA

O tem, da bi morala na rehabilitacijo?

EMA

To je trenutno eden izmed mojih manjših problemov ...

LAURA

Aja, točno. Uničila si vse odnose v svojem življenju. Skoraj bi pozabila.

EMA

Zakaj je to tako lahko naredit? Zakaj so vsi tako občutljivi? Sovražim ljudi. Hočem stvari, ki ostanejo, ki se ne izgubijo in ne pobegnejo ... Samo obupano upam, da so še nekje ... ljudje ...  
*(solze ji stečejo po licu)*

Ko jih vidim in jih poskušam doseči, se spotaknem ob samo sebe in izginejo.

LAURA

Priznam. Jaz sem te že večkrat spotaknila. Ampak poglej svetlo stran tega. Zdaj sva sami in lahko preživiva kvaliteten čas skupaj.

EMA

Umri.

LAURA

*(nasmešek)*

Danes si pa direktna.

EMA

Popravila bom stvari. Ne bom se več smilila sama sebi, stvari bom vzela v svoje roke in bom popravila vse. Resno mislim Laura, ne moreš me ustavit, samo ignorirala te bom.

LAURA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Rekla sem, da sem te spotaknila, ne da sem te naredila takšno, kot si.

EMA

Popravila bom stvari in ne moreš me ustaviti.

LAURA

Prav. Zmenjeno. Pustila te bom pri miru. Ampak, boš videla, nisem jaz problem. Ti si. Ko obupaš, te bom čakala z odprtimi vrati.

EMA

Izgini.

LAURA

*(hladno)*

Tvoj plan je, da vse popraviš. Misliš, da te bo to osrečilo ... Ti, srečna? Ti nikoli ne boš srečna. Lahko si življenje polniš s projekti, z novimi ljudmi, z moškimi, celo sama s sabo ... ampak ne boš srečna. Spomni se, od kod prihajaš, Ema. Tvoj oče ... se spomniš zadnjih besed, ki ti jih je izrekel?

EMA

Rodila si se žalostna... to je tvoja narava, sprejmi jo.

*(Nemo obsedi na stolu in iz oči ji spet pritečejo solze. Laura z nasmehom odide. Ema pritisne gumb.)*

RAČUNALNIŠKI GLAS

Diagnoza. Napačno delovanje živčevja, ki se kaže v prividih in meji na norost.

*(premor)*

Svetujemo. Nujno se zglasite pri psihiatru in povečajte dozo zdravil.

*(Ema se začne histerično smejati.)*

## 10. PRIZOR: Imela sem eno nalogo. In zajebala sem jo.

*Bolnišnična soba. Rina leži na postelji in rešuje sudoku, ko vstopi Ema.*

EMA

Hej, cimra!

*(tišina)*

Kako si?

RINA

Kako misliš?

EMA

Prinesla sem ti piškote.

*(pomoli ji škatlo piškotov)*

RINA

Hvala.

*(se ne zgane)*

EMA

*(piškote položi na nočno omarico)*

Vem, da si jezna ...

*(tišina)*

RINA

In?

EMA

Ne vem, kaj moram reči ...

RINA

Na primer oprostí?

EMA

Bi mi oprostila?

RINA

Ne.

EMA

Zakaj bi potem to rekla?

RINA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ne vem. Vsaj poskusila bi lahko.

Oprosti ...

EMA

Vseeno mi je za tvoj oprosti.

RINA

(vzdih)  
Vseeno se ti hočem opravičit. Oprosti za Čarlija ...

EMA

Kaj?

RINA

Kaj?

EMA

Kaj? Zakaj Čarlija?

RINA

No ... mislila sem, da veš ... zakaj si potem jezna?

EMA

Kaj je s Čarlijem?

RINA

Zakaj si jezna?

EMA

Ker me dva meseca nisi poklicala, kaj šele obiskala? Kaj je s Čarlijem?

RINA

(osuplo)  
Dva meseca ... Šit ... Nisem vedela, da je tako dolgo ...

EMA

Kaj. Je. S. Čarlijem?

RINA

Pobegnil je ...

EMA

RINA

A si resna?

EMA

Ja ... Rina ... ne veš, kako mi je žal ... vrata na balkon so bila odprta ... mislim ... jaz sem jih pozabila zapreti, preden sem šla spat.

RINA

*(Dolga tišina. Brezizrazno.)*

Kaj od tega se ti zdi najhujše? To, da me dva meseca nisi obiskala, to, da si izgubila mojega mačka, ali to, da si po dveh mescih prišla samo zato, ker si izgubila mojega mačka?

EMA

Vse troje.

*(tišina, gleda v tla)*

Ne obupaj nad mano ...

RINA

O, jaz sem že zdavnaj obupala nad tabo.

EMA

Škoda ...

RINA

Kaj hočeš od mene?

EMA

Ne vem ...

RINA

Da ti povem, da je vse v redu?

EMA

Bi to bilo tako grozno?

RINA

Ja. Bilo bi zelo grozno. Ni vse v redu. In ne bom ti povedala, da to, kar si naredila, ni ...

EMA

Vem, da je grozno. Vem, da se grozno počutiš.

RINA

Ti pojma nimaš, kako se počutim.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

EMA

Bi mi potem povedala?

RINA

Moje kariere je konec, imela bom trajne posledice na hrbtenici, še vsaj eno leto bom na berglah.

EMA

Gotovo obstaja še kaj drugega, kar te veseli?

RINA

Svoje starše sovražim enako kot prej, niti mačka nimam več in zadnja dva mesca sta bila idealna priložnost, da sem ugotovila, da nimam prijateljev.

EMA

Prisežem, da nisem vedela, da je minilo toliko časa, imela sem slabo obdobje ...

RINA

*(odkimava)*

Ne. Ne moreš se tako obnašat.

EMA

To je tebi lahko reči ... vse imaš. Pametna si, lepa, talentirana ...

RINA

Ja, verjetno sem zato tako srečna ves čas.

EMA

To je samo obdobje!

RINA

Ema, iskreno se mi smiliš. Žal mi je, da je bilo tvoje življenje tako težko, ampak to ti ne daje pravice, da se tako obnašaš do ljudi.

EMA

Ampak zato sem zdaj tukaj. Da popravim svoje življenje ... in stvari, ki sem jih naredila.

RINA

To šanso si zamudila ... vsaj en mesec nazaj.

EMA

Rina ... ne rabim odpuščenja. Ne zdaj ... Rabim samo, da mi poveš, da ni prepozno. Hočem

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

popravit ...

RINA

*(odkimava)*

Odrasti že, Ema. Res ti bo lažje, če si priznaš, da nisi center sveta. Tega ne delam zato, da ti dajem lekcijo, samo poskušam zaščititi sebe.

EMA

Prosim ...

RINA

Ne potrebujem te.

EMA

*(jezno)*

Prav. Tako ali tako ni zdravo, da sem blizu ljudi, ki so polni negativnosti.

RINA

In kaj potem še počneš tukaj?

*(Tišina. Ema odide skozi vrata. Obrne se in hoče nazaj noter. Še enkrat se obrne in odide.)*

## 8. INTERMEZZO

*Ema v spovednici.*

Kaj je smisel življenja? Bit srečen. Kako bit srečen v tem razvrednotenem svetu? Nimam pojma. Verjetno tako, da daš življenju smisel. Kako dat svojemu življenju smisel? Bit nekaj drugačnega ... boljšega ... izjemnega. Bit nekaj izjemnega. Kako to naredit? Izpolnit vsa pričakovanja. In če tega nisi zmožen? Potem si jaz. Stara jaz, seveda. Od zdaj naprej bom živela življenje tako, kot mi ljudje naročijo. Celo življenje že hodim v spovednico in še vedno nisem ničesar ugotovila. In zdaj vem, da je to problem. Poslušala bom Iris in mamó in pametnejše ljudi. Nehala bom z alkoholom, drogami, celo kaditi bom nehala. Začela se bom obnašati optimistično, našla si bom dobro službo in bom bolj malo doma, v prostem času bom tekla, zdravo kuhala in gledala serije, ki mi jih priporočajo prijatelji. Vsak dan se bom spreminjala. Malo in po malo. In ko bom dosegla vsa pričakovanja, takrat bo imelo moje življenje smisel.

*(vzdih)*

In zato se bom danes obnašala lepo, ne bom obračala pozornosti nase in skrivala bom, da sem sebična, nebogljená čustvena razvalina. Danes bom dobra.

*(žalostno)*

Danes bo lep dan.

*(pritisne gumb)*

RAČUNALNIŠKI GLAS

Diagnoza. Anksioznost in depresija.

*(premor)*

Svetujemo. Nadaljujte po poti, ki ste si jo zastavili, pri tem pa se čim bolj zaposlite. Distrakcija je tisto, kar vas bo osrečilo.

**11. PRIZOR: Takrat se je vse začelo. Takrat se je rodila Laura. Če popravim preteklost, popravim sebe.**

*Uroševo dvorišče na obrobju mesta. Pred veliko hišo sta parkirana dva avta, en športni in en družinski. Okrog in okrog hiše je velik travnik s posajenimi rožami in drevesi ob strani. Ob tlakovani potki do vrat sta še dva kipa in vodnjak. Ema začudeno hodi proti hiši.*

EMA

Moraš mu povedat. Če imaš človeku kaj povedat, mu moraš povedat.

*(vzdih)*

Nič nimaš za zgubit.

*(Pozvoni. Čez nekaj sekund pride Uroš v trenirki Adidas in z obutimi kroksi.)*

UROŠ

*(začudeno)*

Ema?

EMA

*(se nasmehne)*

Živjo! Sem že mislila, da sem na napačnem naslovu.

UROŠ

Ne, ne. Pravi je. Mislim ... Če si iskala mene ... Kaj počneš tukaj?

EMA

*(ga nekaj sekund nemo gleda)*

Am ... hm ...

*(Uroš jo še bolj čudno pogleda)*

Nisem bila pripravljena na to vprašanje ... takoj ...

UROŠ

No ...

*(prisiljeno)*

Boš prišla naprej?

EMA

Ja ... z veseljem!

*(Ema sledi Urošu do dnevne sobe. Hiša je prostorna, moderna in prestižno opremljena. Uroš sede na kavč, Ema pa na naslanjač ob dvometerskem akvariju.)*

EMA

Čudovito hišo imaš.

UROŠ

*(cinično)*

Kako si me sploh našla?

EMA

Vprašala sem Kajo.

UROŠ

A ... ja. Kaja.

EMA

Ja ... Pravi, da je lokal zamenjal že več imen v letih, kolikor dela tam.

UROŠ

*(skoraj zgroženo)*

Še vedno dela tam?

EMA

Ja ... zakaj ne bi?

UROŠ

Zakaj bi kdorkoli delal v tisti luknji? Še ti ne ... kaj sploh delaš?

EMA

S sestro vodiva verigo trgovin. No, bolj ona. Jaz se ukvarjam z oblekami. Izbiram, katere artikle bomo naročili. Mislim, ne katere, bolj koliko nekih artiklov potrebujemo, potem ko Iris pove ... skratka, delam z oblekami.

UROŠ

*(poskuša zbrati misli)*

Super ... zate ... Še vedno ne razumem, zakaj si tukaj.

EMA

*(žalosten vzdih)*

Prišla sem se opravičit.

UROŠ

*(plane v smeh)*

Opravičit? Uau ... samo ... uau.

EMA

Kaj je tako čudnega?

UROŠ

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Malo pozno je. Se ti ne zdi?

EMA

Mislila sem, da bo ... Nisem vedela ... no, nisem te videla že od takrat ... nisem vedela, kako si prenesel ... nisem vedela, da si tako ... srečen.

UROŠ

Si mislila, da bom zaradi tebe cele dneve jokal na kavču?

*(Ema zardi)*

Oprosti, ampak ... ne rabim opravičila.

EMA

Ampak bil si poročen in ...

UROŠ

S Tanjo? Ta zakon je bil obupen ...

EMA

Kaj ... potem praviš?

UROŠ

*(jo pogleda, kot da je zmešana)*

Kaj ti hočeš od mene?

EMA

Saj sem ti povedala ... opravičit sem se hotela ...

UROŠ

Zakaj? Zakaj zdaj?

*(Tišina. Ema gleda v tla.)*

Ne ... nisi. Hotela si, da ti oprostim. Ne zame. Za sebe.

*(Ema ga nemo gleda)*

Ja, lahko bi se ti zahvalil. Zaradi tebe sem izgubil vse. Čisto vse. In bila je najboljša stvar, ki se mi je zgodila. Zdaj imam to hišo, ženo in otroka na poti. Ampak ne bom se zahvalil tebi. Ne zaslužiš si.

EMA

Ne vem, če razumeš, kako žal ...

UROŠ

Ne. Ne bom ti dal tega zadovoljstva. Nisi mi uničila življenja. To bi moralo biti dovolj zate. Kar hočeš od mene zdaj, je sebično.

EMA

Kako je to sebično?

UROŠ

Hočeš, da te operem krivde. In tega si ne zaslužiš. Živet moraš s tem. Če si kdaj sama oprostiš, super. Od mene tega ne boš dobila.

EMA

Mislim, da bi se oba boljše počutila ...

UROŠ

Jaz se počutim super.

EMA

Moraš mi verjet, Uroš, to nisem bila jaz ... ne zares jaz. Če bi bila sposobna, bi se ustavila ...

UROŠ

Ja? Zakaj me nisi v vsem tem času potem vprašala, če rabim pomoč? Poskušala razložiti? Kar izginila si. Tako kot vedno, ko je nekaj narobe.

EMA

Hotela sem, ampak ...Imela sem probleme... Če bi lahko razumel, da to ni bila moja ideja, ampak ...

UROŠ

Sam sem ostal. Brez vsega ... Vem, da nisva bila ravno najboljša prijatelja, ampak lahko bi mi ponudila pomoč po tem, kar si naredila.

EMA

Potem bi me Tanja še bolj sovražila ...

UROŠ

Vseeno mi je, kdo te sovraži in kdo ne! In glede na to, kako se obnašaš, mi ni jasno, zakaj se sploh obremenjuješ s tem.

EMA

Ti lahko pomagam zdaj?

UROŠ

Ne. Dobro sem. Dobro življenje imam. Ne rabim tvoje pomoči. Takrat sem jo rabil ... Ko me je Tanja prijavila. Ko je prišla inšpekcija in je bila moja beseda proti njeni. Kje si bila takrat? Izginila si. In nikoli ti ne bom odpustil tega.

EMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

*(jezno)*

Nisem jaz kriva, da te je inšpekcija ovadila. Če te ni takrat, bi te pa drugič!

UROŠ

Ti si prišla k meni. Jaz nisem rabil natakarič, sploh ne mladoletne. In ne rabim te zdaj, tukaj. Naredi mi uslugo in se poberi iz moje hiše.

EMA

Če boš potem pomirjen ...

UROŠ

Veš, kaj je tvoj problem? Hočeš, da te ljudje vidijo kot dobro osebo. Poznam te. Bil sem okrog, ko si odraščala in vem, da nisi. Priznaj si to, Ema. Sebična si in strahopetna. Vzameš si tisto, kar misliš, da te bo osrečilo, in se ne oziraš naokrog. Ko gre vse narobe, izgineš. To si ti.

EMA

Sploh ne veš, kaj se mi je vse dogajalo ... Vem, da ti nič ne pomeni ... ampak, prisiljena sem bila v to ...

UROŠ

Nehaj kriviti vse ostale! Lagala si. In ne samo Tanji, vsem ljudem okoli sebe. Zakaj? Ker ti je bilo dolgčas? Zakaj bi si izmislila to?

EMA

Misliš da bi si sama od sebe uničila življenje? In zraven še tvoje? Žal mi je, da te je Tanja zapustila. Žal mi je, da so te odpustili, ker sem bila mladoletna. Žal mi je, da si izgubil vse! Ampak ... ne moreš za vse kriviti samo mene, veliko ljudi je bilo vpletenih ... In Laura.

UROŠ

Kakšna Laura?

EMA

Laura me je prisilila v to, da sem Tanjo prepričala, da sva skupaj. Prišežem ... Ona ti je uničila zakon.

UROŠ

*(smeh)*

Ema ... sama si rekla, nič mi ne pomenijo tvoji izgovori in nič mi ne pomeni tvoje opravičilo. Nihče ni kriv, da si takšna, kot si ... ne tvoja družina, ne prijatelji, ne jaz ali kateri koli tip, ki te je prizadel. Sama si kriva ...

EMA

Res? Kdo me je naučil piti? Kaditi? Oči. Lagati? Mama. Bluziti v službi? Verjetno ti.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

UROŠ

Sploh ne razumeš. Sploh ne razumeš, da si ... problem. Ni alkohol tisti ... in definitivno ne tvoja služba. Ti si problem, Ema. Tvoja dejanja. Ne moreš se vedno opravičiti in pričakovat, da bo vse v redu ... moraš biti boljša.

EMA

Ne vem, zakaj sem prišla sem.

UROŠ

O ja, dobro veš, zakaj.

**12. PRIZOR: Malo je razmetano. Tudi hrane ni v hladilniku, samo, da veš.**

*Noč. Emina dnevna soba. Maks in Ema sedita na kavču.*

MAKS

Koliko je sploh ura?

EMA

Ne vem, polnoči. Ali ena. Ali dve. Ni važno.

MAKS

Razen tega, da sva verjetno zbudila cel blok.

EMA

Pa saj ravno zato nisem zvonila ...

MAKS

In zato si me na ves glas klicala pod balkonom?

EMA

Am ... ja. Ups. Odkupila se ti bom. S tem.

*(poda mu flaško s tabletami)*

MAKS

Predpostavljam, da tole ni lekadol.

EMA

Verjemi, po lekadolu se nikoli ne boš tako dobro počutil.

MAKS

Je močno?

EMA

O ja. Zelo močno.

MAKS

Jaz imam zgodovino s tem ... moje telo ne prenese veliko ...

EMA

Pa daj no, sploh ni nevarno. Samo totalno si zadet.

MAKS

Nekaj ti moram povedat ...

EMA

Mi boš potem, ko prime.

*(vzame tableto)*

Verjemi, veliko bolj zabavno bo.

MAKS

Ne vem ...

*(nekaj časa opazuje tableto, potem jo vzame)*

Upam, da tega ne bom obžaloval ...

EMA

Še nekaj!

*(poda mu flašo viskija)*

S tem skupaj ... to bo noro.

MAKS

Res mislim, da ne bi smel ...

EMA

Maks. Danes sem bila v peklu in nazaj. Ne ... ne nazaj. Še vedno sem v peklu.

*(se zasmije)*

Smešno je, ker je res. Ampak, to moraš naredit zame.

MAKS

Kaj pa se je zgodilo?

EMA

*(zamahne z roko)*

Ljudje, ki ne razumejo, da je za nekatere življenje težje, kot za druge. Ti razumeš.

*(Maks se zmedeno nasmehne)*

Prej sem te hotela vprašat ... Zakaj si sploh prišel z mano?

MAKS

Mislil sem ... osamljen sem. Zato. Zakaj sprašuješ?

EMA

Samo zanimalo me je ... Očitno si edini, ki me je sposoben prenašat ... Naredi si uslugo.

MAKS

Kakšno uslugo?

EMA

Ne spoznaj me preveč dobro. Ne obnese se.

MAKS

Zakaj sva potem tukaj?

EMA

Ti osamljen in jaz sem osamljena.

### 13. PRIZOR: Slišim barve, ampak jih ne vidim.

*Emina dnevna soba. Ema sedi na tleh, ne more se premikati. Okoli nje so v krogu posedeni Mama, OČE, Iris, Tom, Rina, Čarli in Uroš. Na drugem koncu sobe nebogljen leži Maks. Ema samo sliši, ne vidi nikogar in govori v prazen prostor, Maks govori v strašnih bolečinah, ostali govorijo popolnoma monotono. Ni jasno, kaj se dogaja v Emini glavi, in kaj je resnično.*

Vse je motno ...

MAKS

Maks, kje si?

EMA

Dva dni ... dva dni.

MAKS

Kaj bo čez dva dni?

EMA

Dva dni sva že tukaj.

MAKS

Ne, dve minuti sva tukaj.

EMA

Ne počutim se nič drugače ...

MAKS

Kaj? Kako ne? Meni je vse drugače.

EMA

Kako?

MAKS

Vsi me vidijo ... vidijo ... vedo ...

EMA

Moje telo ... ne počutim se nič drugače.

MAKS

(zamišljeno)

EMA

Tvoje telo ...

MAKS

Spol ...

EMA

Lepo telo imaš ...

MAKS

Ni moje.

EMA

Prav imaš. Ne moremo si lastiti svojega lastnega telesa ...

MAKS

A sem jaz na dnu?

EMA

Ne, ti nisi. Jaz sem.

MAKS

Ampak jaz. To telo ni moje, nič ni moje, kdo sem jaz?

EMA

Ti si ti. Ti si iskren.

MAKS

Ema, jaz rabim še.

EMA

Še?

MAKS

Še tablet.

EMA

Še tablet?

*(zaskrbljeno)*

MAKS

Ja

EMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Tablet ... še tablet ... To te lahko ubije ...

MAKS

Ne bo me. Prosim ... prosim ...

*(vedno tišje, a še naprej momlja besedo prosim)*

EMA

Kaj pa če ...

MAKS

Ne ... ne ... drugače grem domov. Domov ...

EMA

*(zaskrbljeno)*

Na mizi pri televizij so. Čakaj ... ja ... mislim da res ... Tam so.

*(Maks se splazi do mizice in vzame še več tablet)*

OČE

Rodila si se žalostna. To je tvoja narava. Sprejmi to.

EMA

Oči ... Ampak ... Vsi ljudje se rodijo žalostni, oči! Mislim, da sem normalna ...

OČE

Umrla boš žalostna.

EMA

Rodila sem se žalostna, umrla bom žalostna ...

MAMA

Rodila si se po nesreči. Nikoli nisva hotela tega.

EMA

Nisem zanalašč ...

MAMA

Zapravila sem svojo mladost ...

EMA

Pa saj se boš zdaj poročila ...

MAMA

Ker se moram.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

UROŠ  
Jaz sem srečen. Ampak samo brez tebe.

EMA  
Jaz sem samo hotela ...

UROŠ  
Nikoli ti ne bom odpustil, umret moraš s tem.

IRIS  
Samo breme si ... Odrasti že!

TOM  
Zaradi tebe je Iris izvedela ... Ti si kriva.

RINA  
Ne bom ti povedala, da je vse v redu.

ČARLI  
Mijav ...

EMA  
Čarli, nazaj si! Kje si zdaj? Kam si spet izginil? Čarliiii!

MAKS  
Slabo mi je.

MAMA  
Moraš postat nekaj izjemnega!

OČE  
Ti in jaz ... midva sva ista.

IRIS  
Si že ugotovila, kako živet? Vsi smo že ugotovili, samo ti ne!

TOM  
Sama si si kriva.

RINA  
Kaj še delaš tukaj?

EMA  
Tukaj? Ali na svetu?

CEL KROG

Ema, strahopetka! Ema, lažnjivka! Ema, izdajalka! Ema, izkoriščevalka! Ema, sebičnica! Ema, morilka! Ema, morilka! Ema, morilka!

*(stavek ponavljajo še nekaj časa, vedno bolj naglas)*

EMA

Ne ... ne ... ne ...

*(Glasovi počasi izginjajo in ljudje bledijo. V sobi sta samo še Maks, ki nepremično leži na tleh, in Ema, ki se splazi do njega. Njena zaskrbljenost se stopnjuje z vsako besedo.)*

EMA

Maks, govori, strah me je.

*(tišina)*

Maks, govori.

*(tišina)*

Maks, govori.

*(tišina)*

Maks. Zakaj ne govoriš?

*(tišina)*

Maks.

*(tišina)*

Maks.

*(tišina)*

Maks! Maks!

*(Udari ga v ramo. Ne zgane se.)*

Pizda. Mora biti že jutri ... Že eno uro je ... Pet ur je ... V zapor grem ... Ne, žal mi je za njega, vseeno mi je zase ... Ampak ni mi vseeno zase ... Nočem v zapor ... Grem ... Grem ...

*(tišina)*

Ja.

*(tišina)*

To se sliši kot razumna rešitev ... šit, ne vem koliko časa je minilo ... Maks je še vedno mrtev ... mislim, da popušča. Mislim, da sem spet doma ... Ja. Grem.

*(s težavo vstane, hitro odkoraka skozi vrata, po stopnicah navzdol)*

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

#### 14. PRIZOR: Konec je.

*Emin avto. Ema vozi, zraven sedi Laura. Peljeta se po stari cesti sredi gozda.*

Sem ti rekla.

LAURA

Prav si imela.

EMA

Kot vedno.

LAURA

Lahko vsaj umrem brez tebe?

EMA

Ne.

LAURA

Zakaj me ne pustiš pri miru? Zmagala si.

EMA

Ker se še nikoli nisem počutila tako živo.

LAURA

Pojdi se počutit živo nekam drugam!

EMA

Ne morem stran, ti me držiš tukaj!

LAURA

Zakaj te lahko držim tukaj, nimam pa moči, da greš stran?

EMA

Jaz sem samo produkt tvojih misli. Ne morem ti povedati ničesar, česar že ne veš.

LAURA

*(razmišlja)*

Imam to moč ... mogoče imam to moč ...

EMA

In zaradi tega delaš samomor?

LAURA

EMA

Če jaz umrem, umreva obe.

LAURA

Odvisno, kaj bo potem.

EMA

Nič. Nič ne bo potem, vsega bo konec ... Saj vem, da me poskušaš pripraviti do tega, da se res ubijem zaradi tebe. Ampak jaz sem odločitev naredila sama.

LAURA

*(smeh)*

To je tudi edina odločitev, ki si jo sposobna narediti sama.

EMA

Kaj misliš s tem? Odločitve sprejemam vsak dan ...

LAURA

Edine odločitve, ki jih sprejemaš, so tiste, s katerimi bežiš od svojih problemov.

*(Ema vozi hitreje. In hitreje. Čez omejitev. Še hitreje. Še hitreje. Spusti volan in vozi še hitreje. Zapre oči. Razmišlja. Odpre oči, prime volan in pritisne na zavore. Ustavi avto.)*

EMA

Laura, izgini.

*(Stopi iz avta, odpre Laurina vrata, jo zvleče ven in jo brcne v trebuh, steče nazaj na svoj sedež in spelje.)*

LAURA

*(se pobere in zakriči)*

Ne moreš se me znebit, razen če se ubiješ!

EMA

Ostani zbrana. Laure ni. Potisnila si jo stran. Nisi takšna kot on. Nisi takšna kot on. Nisi takšna kot on.

*(Zavije s ceste in po ozki makedamski poti skozi gozd zapelje do jase. Sede na travo in gleda v nebo. V njeni glavi se zgodi prizor. Sedemletna Ema v svoji sobi sedi na postelji in gleda skozi okno, ko vstopi mama s preklano ustnico in modrim krogom okoli očesa.)*

SEDEMLETNA EMA

Kje je oči?

MAMA

Ni ga doma. Ne bo ga nekaj časa.

SEDEMLETNA EMA

Kam pa je šel?

MAMA

Nekam, kjer bo več časa sam. In zato bo bolj prijazen z nami.

SEDEMLETNA EMA

Zakaj je tako zloben?

MAMA

Ni zloben ... samo ... zelo ranjen.

SEDEMLETNA EMA

Zakaj pa je ranjen?

MAMA

Tvoj oče je zrasel v družini, v katero nikoli ni spadal ... in to se ni nikoli spremenilo. Tudi, ko so stvari šle na boljše ... Ampak nikoli ne smeš misliti, da je zloben. On je bil eden tistih, ki se je boril za to, da je svet danes boljši. Lahko se boš poročila, s komerkoli boš želela, lahko se boš odločila, kakšno telo želiš imeti, lahko boš imela kariero, lahko se boš preselila v katerikoli kotiček na zemlji. In ko boš žalostna, bo poskrbljeno zate. Nič ne skrbi, Emica, svetlo prihodnost imaš. In ...

LAURA

Rekla sem ti, da se me ne moreš kar tako znebit.

EMA

Vseeno mi je.

LAURA

To je pravi entuziazem!

EMA

Včasih pozabim, da na nebu ni samo tistih pet zvezd, ki jih lahko vidim z balkona.

LAURA

Lahko ostaneš tukaj, občuduješ lepote narave in pustiš, da tvoje telo počasi ampak vztrajno gnije. Najprej navznoter, potem navzven. Ne moreš pobegniti meni ... ne moreš pobegniti sebi ...

EMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Verjetno res. Ampak se bom zamotila.

LAURA

Kaj boš pa naredila glede Maksa? Šla v zapor?

EMA

*(skomigne z rameni)*

Bom videla. Nisem niti preverila, če diha.

**15. PRIZOR: Kdo si je izmislil, da se na porokah ne nosi črne? Vsi gledajo moj špeh ... Oh, kako lepo se je sekirati o tem, če izgledam debela.**

*Balkon trnadstropne vile v predmestju. Iris in Ema, obe oblečeni v rožnati obleki, slonita na ograji.*

IRIS

Čuden občutek je.

IRIS

Zakaj pa tebi?

EMA

Ne vem. Ne morem ... ne morem čisto dojet, da je mama srečna ... mislim. A je to sploh ona?

IRIS

Ja, res je ona ... Sliši se absurdno, ampak ... občutek imam, kot da se je poročil moj otrok in ne moja mama. Oddahnila sem si, ampak vseeno ...

EMA

*(se zasmije)*

Saj je res bolj tvoj otrok kot mama.

IRIS

*(sarkastično)*

Ja. Prav imaš. Še trideset nisem, počutim se pa kot da imam tri otroke, ki so mi izpili mladost.

EMA

Predvidevam, da sva Tom in jaz druga dva?

IRIS

Dobro predvidevaš. Saj nista sama kriva. Mislim, da imam jaz kompulzivno potrebo po tem, da skrbim za druge, ker se mi potem ni treba ukvarjati s sabo.

EMA

Daj no ... tudi ti rabiš malo ljubezni od nas ...

IRIS

Saj to. Ne morem živeti z vami in ne morem brez vas.

*(se nasmehne)*

Si že poskusila pleskavice? Meni so presenetljivo dobre.

EMA

Sem ja. Kuhar iz Maksove restavracije jih peče.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

IRIS

Res? Majhen svet ... Ampak resno, veganska hrana sploh ni slaba.

EMA

*(se začne smejati)*

Veganska? Meni je prej rekel, da je dodal malo svinjine. Nisem dojela, zakaj mi to razlaga.

*(smeh)*

IRIS

*(Osuplo.)*

Resno?

EMA

*(smeh)*

Treba mu je povedat, naj bo tiho. Jaz sem zadovoljna s tem, kar jem.

IRIS

Če se to izve, bo sranje. A on ve, da je tukaj večina ljudi veganov? Pa saj imajo rumene halje, a ni to dovolj jasno?

EMA

Pač malo beljakovin.

IRIS

To je proti njihovi religiji!

EMA

Mislim, da ve ... ampak moraš razumet tudi Borisa ... veganske pleskavice ... to je proti njegovi religiji.

*(ga oponaša z globokim glasom)*

Pleska je pleska. Ne more bit iz čičerike.

IRIS

Jaz grem do njega.

*(Jezno odide. Emi se pridruži mama v bogati poročni obleki. Počasi začne zahajati sonce. Nekaj časa ga gledata v tišini.)*

EMA

Hej, nikoli se ti nisem zahvalila za tisto ...

MAMA

Za kaj?

EMA  
Za Maksa.

MAMA  
Aja, tistega transvestita.

EMA  
Transvestita?

MAMA  
Ja, tisti z oranžnimi lasmi, ne?

EMA  
Ja ... ampak sem precej prepričana, da ni transvestit.

MAMA  
Precej prepričana sem, da mi je povedal, da je.

EMA  
Nemogoče. Pa saj to bi se videlo!

MAMA  
Medicina danes dela čudeže.

EMA  
*(osuplo)*  
Kako tega nisem vedela?

MAMA  
Ne vem, jaz sem z njim govorila pet minut, pa mi je povedal.

EMA  
Saj govoriva o isti osebi, ne? Tisti, ki si mi ga pomagala spraviti v bolnico.

MAMA  
Ja. Naslednji dan sem šla tja, pogledat, kako je, in mi je povedal.

EMA  
Ne morem verjeti, da meni ni ...

MAMA  
*(skomigne z rameni)*  
Verjetno je mislil, da mu potem ne boš všeč.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

EMA

Verjetno bi se mi zdel še bolj zanimiv ... Zdaj se počutim še bolj grozno ...

MAMA

Tudi tisti tvoji cimri ni povedal takoj.

EMA

Rini?

MAMA

Njej, ja. Zdaj sta par.

EMA

Kaj?

MAMA

Spoznala sta se v bolnici ... mislim, da so ju približno istočasno izpustili.

EMA

Kako je možno, da jaz nič ne vem o tem?

MAMA

Ker se ju namenoma izogibaš?

EMA

Ja ...

MAMA

In bežiš pred svojo preteklostjo ...

EMA

Okej, okej, razumem, kaj hočeš povedat. Ampak ... očitno ... pravzaprav se je vse uredilo. Iris in Tom sta našla premirje ... Rina in Maks sta ... očitno zaljubljena. Tudi Uroš je srečen. Vse je tako, kot bi moralo bit, kot da jaz ne bi ničesar uničila.

MAMA

Ja. Življenje gre naprej, veš?

EMA

Vesela sem za njih ...

MAMA

Ne izgledaš najbolj srečno.

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

EMA

Zakaj se še vedno ne počutim srečno?

MAMA

*(vzdih)*

Dolgo časa te nisem poznala ... dokler nisem ugotovila, da si natanko takšna, kot jaz.

EMA

Kako to misliš?

MAMA

Ko nekaj hočeš, tega ne moreš imet. In ko to dobiš, ne veš več, kaj hočeš. Tako je pri tebi z vsem. Za trenutek si potešena, potem pa te mine. Veš, zakaj? Ker se konstantno sprašuješ, če si srečna. To je bližnjica do depresije. Šele potem, ko se boš nehala ukvarjat s srečo, boš lahko srečna. Svetujem ti, da začneš ... Ker, veš kaj? To, da ne veš, kako biti srečen, ni nič v primerjavi s tem, ko ugotoviš, da si srečo, ki bi jo lahko imel, zamudil.

EMA

Strah me je ... da bom končala tako kot oči ...

MAMA

Ti nikoli nisi bila in nikoli ne boš takšna kot on. Misliš, da ne vem, kaj je bilo šest let nazaj?

EMA

Kako ...

MAMA

*(smeh)*

Klic na pomoč je bil. To je vse. To, da ti je spodletel, ni bila nesreča. Slabo si zavezala vrv in vedela si to.

EMA

*(zamišljeno)*

Poskušam se spomniti, pa ne morem ...

MAMA

Ko boš sprejela, da si samo človek, se boš spomnila.

EMA

Kako veš, da nisem takšna kot on?

MAMA

© Ana Nuša Kalanj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ker v najtemnejših trenutkih vedno ohraniš upanje. Mogoče si žalostna in mogoče celo malo uživaš v tem. Ampak nisi zares tam, še vedno imaš plat, ki upa, da je živeti vsakdanje življenje lahko lepo. Tako kot jaz. Zdaj pa moram na plesišče. S svojim novim možem.

*(se nasmehne in želi oditi)*

EMA

Počakaj!

MAMA

*(se obrne)*

Čakam.

EMA

Kako veš, da je pravi zate?

MAMA

Ni pravi zame.

EMA

Zakaj pa potem ...

MAMA

Ne moreš imeti vsega. Lahko pa se odločiš, kaj želiš. Ti imaš nadzor nad svojim življenjem, Ema. Nikoli ne misli, da ga ima kdorkoli drug.

*(Odide. Pojavi se Laura. Ema se ji začne nasmihati.)*

LAURA

Kaj me tako gledaš?

*(Ema strmi vanjo in se smehlja, vsaj deset sekund. Laura se ježno obrne in odide)*

*Konec.*